

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

19

1925

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΙΘ'—31 Δεκεμβρίου 925—ΤΕΥΧΟΣ Δ'.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΕΝΝΑΙΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ PHIL. GR. 342'

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΖΙΚΟΥ

α'

Κωνσταντίνῳ βασιλεῖ

Ἐκ τῆς Κυζίκου προσκυνῶ καὶ προσφθέγγομαι τὸν πρὸ πάντων ἐν τῇ Κωνσταντίνου μοι τιμώτερον καὶ παρὰ πάντας ποιούμενον, ἀλγῶν μὲν καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς, πλέον δὲ ἐπὶ τῷ στερηθῆναι καὶ τῆς ἀμυδρᾶς καὶ διὰ παραπετασμάτων ὁμιλίας καὶ θεωρίας σου. Τοι-
5 αὐτὴ γὰρ ἢ δοκοῦσα τοῖς πολλοῖς εὐτυχία μου, στέρησις δεσπότης φιλάτου καὶ ἀγαθοῦ, ὑπερορία τῆς θρεψαμένης καὶ ἐθάδων διατριβῶν φίλων χωρισμός καὶ συνήθων καὶ ὁμιλικῆς ἐρατεινῆς, εἶπεν ἂν Ὅμηρος, οἴκων ἱερῶν καὶ κάλλους πόλεως καὶ λόγων καὶ συλλόγων καὶ προόδων λαμπρῶν ἀποξένωσις, οἰκίας οὐ φαύλης, ἀλλ' ὑπὲρ τὰς
10 πολλὰς καὶ πόνους οἰκείων ἐχούσης χειρῶν, ἀέρος ὑγιεινοῦ, ὕδατος διειδοῦς καὶ ὄντως ἐκ πέτρας μέλι κατὰ τὴν ἡδονήν, ἐν ἄστει ἀγροῦ, ὃ καὶ παράδοξον, ἠδεῖαν σχολὴν παρεχομένου καὶ δίαιταν, ἀλλοτρίωσις, τὸ πάντιον μείζον ἐμοί, ἀπραγμοσύνης καὶ ἐλευθερίας καὶ τοῦ τὰ οἰκεῖα μόνα σκοπεῖν, ὥσπερ ἀπὸ τινος ἱεροῦ ἀσύλου ἀφελκυσμός,
10 ἑτέρων ἀφαίρεσις οὐκ ὀλίγων καλῶν, ἃ καὶ ἀπαριθμεῖσθαι ὄκνος ἐμοί, καὶ τὸ λήθην τούτων λαβεῖν ἐν εὐχῇ. Τίνα δὲ ἀντὶ τούτων ἔστι μοι γοῦν; Πόνος νοσώδης καὶ χαλεπός, ὕδωρ φαῦλον καὶ φαρμακῶ-

α'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 52β—54α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil gr 342.

1. κιζύκου 6—7 διαταιβαί 11. Γραπτέον μέλιτος; 16—17 ἔστι (καὶ κατωτέω γ'οῖν).

1. Συνίχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχ. Β'—Γ' σ. 191.

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜΟΣ ΙΘ'

18

δες καὶ μοχθηρόν, οἶνος χυδαῖος καὶ ὑδατώδης καὶ εὐθνος, οἰκίαι κατεστραμμένα, τείχη περιηρημένα, ἐρείπια πολλὰ καὶ κολωνοὶ μεγάλοι στηλῶν καὶ τάφων ἀνατετραμμένα ἐγκαταλείμματα καὶ παρατεθρασμένων ἐπιγραμμάτων τειάχια, παλαιᾶς εὐδαιμονίας ἐν μὲν ὡς γράμμασιν ἀμεδρᾶ λείβρανα, ἐν δὲ λίθων μεγέθει καὶ λίαν ἐπίσημα. καὶ τὸ δὴ σχετικώτερον, ἀνθρώποι μόνην ἔχειν μαρτυρούμενοι σὺν ἀπαιδεύσει τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀπακισάντων αὐτοὺς χωρὶς τῆς ἄλλης ἁφροῦς Ἑλλάδος γὰρ καὶ οὗτοι φημίζονται ἄποικοι. Λέγεται δὲ καὶ κωνόπιος φέρειν ὁ τόπος γενναίους, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν τοῦ θέρους ἰσχυροῦς ἔπερ αὐτοὺς φησι τοὺς ἐλέφαντας τῶν Ἰνδῶν, καὶ μύας μέγθει μὲν ὑπὲρ τοὺς κινθάρους, πλήθει δὲ ὑπὲρ τὴν παρῖλιον ψάμμον. Ψύλλα δὲ καὶ νῦν εἶσι, μεσοῦντος ἤδη χειμῶνος, ὑπὲρ τὴν ἀπὸ Σωκράτους πρὸς Χαιρεφῶντα πηδήσασαν, ἧς αἱ ἐκ κηροῦ κατὰ τὸν παίζοντα περσικαὶ τὸ τοῦ ἄλιματος ἀνεμέτρουν διάστημα. Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν τούτων χωρὶς φροντίδων ἐπιφορᾶί, ἀρχόντων ἐπιδρομαί, πραγμάτων ἐπιθέσεις, ἐπηρειῶν προσδοκία, ἀδίκουμένων προσανακλαύσεις καὶ πρὸς βοήθειαν ἐγκλητοὶ οἰμωγαί, ἄλλοτε ἄλλων ὑποθέσεων πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο περιδινήσεις καὶ ἀνθολκαὶ καὶ πάλιν κατ' ἄλλο μέρος οἱ παρὰ τῶν ὥσπερ ἐν θεάτρῳ πάντα ἐπιτηρούντων ἀκριβῶς τὰ ἡμέτερα διαγογγυσμοὶ καὶ τὸ Μάτην ἄρα ἠλπίζομεν, καὶ εἰς κενὸν τὸ καὶ τὸ περὶ τοῦδε παρὰ πολλῶν ἦδετο καὶ ὅσα ἄλλα οἶδεν ὁ δεσπότης ὁ ἔξω τοῦ πραγμάτων αὐτόνομος λογισμὸς τοῦ σχολάζοντος ὄχλου ὡς ὀφειλόμενα ἀπαιτεῖν.

Τοιαῦτα τὰ ἐμὰ εὐτυχήματα. Τίς οὖν παρηγορήσει, τίς παραμυθήσει, τίς μου καταστείλη τὸν ἐπὶ τούτοις θόρουβον τῆς ψυχῆς, εἰ μὴ ἀντὶ τῆς Ὀρφέως λύρας καὶ τοῦ Σειρήνων μέλους ἢ τούτων ἐμοὶ ποθεινοτέρῳ ἔλθοι σου φωνή, ἢ μου τὰς ὀδύνας ἰάσεται καὶ ὥσπερ τι παιώνειον ἄκος γενήσεται τῇ ψυχῇ. Εἰ δὲ δοίη θεὸς καὶ τὸ ἀνακλητικὸν ἐλευθερίας μέλος οὐκ εἰς μακρὰν αὐτόθεν ἠχηθῆναί μοι, τότε ἀλεῖται ὡς ἔλαιος ὁ χωλὸς κατὰ τὴν παροιμίαν καὶ πηδήσει γῆρας τοῖς εὐαγγελίοις ἀναρρονούμενον καὶ ἀσθενήσει ὄντως ἀσθένεια καὶ δρατετεύσει νόσος, τῆς εὐφροσύνης ἀπελευνούσης ἅπαν δυσαχθεῖς καὶ κακότηδες. Ἴσως κατελήρησά σου καὶ τὰς ἀκοὰς παρηνώ-

8. Πρὸβλ. Ἀριστοφάνους Νεφέλας 144 κ. ἐ. 27. ὥσπερ. 30. ἀλεῖται

χλησα, ἀλλὰ σύγγνωθι· ὅ τε γὰρ πόθος καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ μὴ συντόμως αὐτίς γράψαι τὸ πλήθος ἐποίησεν.

β.

Τῷ αὐτῷ.

Πῶς σοι παραστήσω τὴν ἡδονὴν, γλυκύτατε καὶ ποίθαύμενε δέσποτα, ἢν μοι πρὸς τὴν καρδίαν κατέσταξεν ἡ πάνσοφός σου καὶ
 5 μελισταγίης τῶν λόγων σειρήν; Τῷ ὄντι γὰρ οἶον ἀρωματώδεις ἢ οἶον ἀμβρόσιοι σταγόνες ἢ τοῦ μάννα ἐκείνου τοῦ παλαιοῦ ἕτεοῦ ἢ νάρδου καὶ βαλσάμου κροισοὶ κατέρρεόν μου πρὸς τὴν ψυχὴν ὡς ἀνθηροὶ καὶ εὐώδεις καὶ τοῖς τῆς σοφίας πυραζόμενοι ἀνθεσι λόγῳ σου, καί, ἐπεὶ με ἕτεροι τῶν συνήθων γραφαὶ διατάραξαν τὴν τῶν
 10 χρηστῶν μου συλλειτουργῶν δηλωθεῖσαν διάθεσιν καὶ τὰς συσκευάς, πρὸς τὴν θαιμασίαν ὑμῶν ἀποβλέπων ἐπιστολὴν καὶ ταύτην συνεχῶς ἀνελίττων καὶ πολλὰκις διεξιὼν, ἅπαντα τὸν ἐκεῖθεν μοι ἐγειρόμενον κατέστειλλον θόρουβον. Οὕτως ἦν ἡδονῆς μεστή καὶ εὐφροσύνης καὶ χάριτος, οὕτως ἦν σοφίας μεγάλης καὶ συνέσεως ἄκρας
 15 καὶ διαθέσεως ἀγαθῆς καὶ ἀγγινοίας παντοίας ἀνάπλεως. Οὐχ οὕτω γὰρ λειμῶν παντοίοις εἶδεσιν ἀνθέων βρύων τὴν αἴσθησιν ἐστία οὐδ' οἴτω τέρπει ταῶς ὁ μῆδικὸς ὄρνις καὶ ἀλαζὼν τὸ κάλλος θεατρύζων, ὅτ' ἂν κυκλοτερὲς τὸ πτερόν περιστήσῃ τὸ χροσαυγὲς καὶ κατάστερον, ὡς ἕτερον ἐμὲ καὶ τῶν λόγων ἀστέρης σου καὶ εἰστία ὁ
 20 σὸς ὄραϊος λειμῶν, ἐν ᾧ τὸ ἀκήρατον μέλι ἢ τῆς σοφίας ἐκηροπλάσσει σοι μέλισσα. Ταύτην οὕτω θέλγουσιν ἐπιστολὴν ἰδὼν Ὀμηρος ἀπέειπεν ἂν τῇ τοῦ Διὸς αἰγίδι ἢ τῷ τῆς Ἀμαλθείας κέρατι ἢ τῷ τῆς Ἀφροδίτης κροστῷ ἢ τῇ χρυσῇ ράβδῳ Ἐρμοῦ ἢ τινι τῶν τοιούτων, ἃ διαφερόντως ἐκεῖνος ὡς θαυμάσια τῶν ἄλλων ἐξαίρει τε
 25 καὶ ἀνυμνεῖ. Καὶ γὰρ ἦν ὅλη καλὰ καὶ λαμπρὰ καὶ τῷ ὄντι χρυσῇ, τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον, Ἡράκλεις, ὅπως τε εἶδον καὶ ὕπως τοῖς ὀφθαλμοῖς περιέθηκα καὶ τῷ στόματι κατεφίλησα, αὐτὴν δοκίωσεν τὴν

β'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 54α—56α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

5. ἀρωματώδεις 6. σταγῶνες 10. δηλωσάντων 18. Ἐν τῇ 54α Ἐκ τοῦ θεολόγου 24. (καὶ ἀλλαχοῦ). τέ

γράφασαν χεῖρα ἀσπάζεσθαι καὶ τὴν ὑπαγορεύσασαν γλῶσσαν καὶ τὸν γεννήσαντα νοῦν ἀσωμάτως καὶ νοερῶς περιπτύσσεσθαι, ἀπερ ἔδδκει μοι οἶον ἐν σηρικῷ ἱματίῳ πορφύρας ἐπίβλημα ἢ οἶον μαργίρων ἔρμος ἢ χρυσοῦς κροσσωτὸς ἢ λίθων τιμίον πολύτιμον ἀπαι-
 5 ῶρημα· ἃ καὶ ὡς θησαύρισμα φέρω ἐγκόλπιον καὶ ὡς σύμβολον ἀποδημοῦσης ὕψους περιέπω καὶ ἀγκαλίζομαι καὶ ὡς ἀραβῶνα ἀρουρῶ τῷ καιρῷ τῆς παλιγγενεσίας μοι φυλαττόμενα. Χάρις οὖν τῷ τῶν ἀγαθῶν δοτῆρι Χριστῷ τῷ θεῷ τῷ διὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ παραμυθησαμένου με, ἀποστείλαντος τὸν τῆς ψυχῆς
 10 αὐτοῦ ἄγγελον πρὸ προσώπου μου, ὅς τὴν ἐξ ἀκηδίας ἀθυμίαν παρεμυθήσατο καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἀνέρωσε καὶ πάντα μου τὰ ἐκ τῆς λύτης ἴασατο τραύματα. Ἐγὼ δέ, καὶ πρότερον πυρπολούμενος καὶ οἷον ἐμπυριζόμενος τὴν ψυχὴν τῷ περὶ σὲ πόθῳ, πῶς οἶει νῦν ἐξεκαύθην τῷ δροσοβόλῳ πυρὶ καὶ φωτὶ τῆς ἀγάπης σου ἐκ τῆς τοι-
 15 αῦτης γραφῆς, ἢ καὶ λίθων φύσιν καὶ δένδρων, προσέτι καὶ ἀγρίων θηρῶν ἱκανὴ ἦν πρὸς τὸ περὶ σὲ φίλτρον ἐλκῦσαι καὶ ἐκκαλέσασθαι καὶ πεῖσαι ὑπίσω τρέχειν τοῦ μύρου τῆς φιλικῆς εὐωδίας σου, ἢ περ, ἢ τοῦ Ὁρφέως, ὡς ὁ λόγος, λύρα τὰ ἄψυχα θέλγουσα ἀκολουθεῖν αὐτῷ κατηνάγκαζεν. Εἰ δὲ ἡ δοκοῦσα σκιώδης καὶ ἄψυχος φωνὴ
 20 ἐγγράμματος τοσοῦτον ἔχει τὸ ἔμψυχον, τίς ἂν εἴη ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ θειοτάτου μοι προχεομένη σου στόματος, ἥς μὴ ἐπὶ πολὺ στερηθῆμεν, ὦ κίστα καὶ πλάστα καὶ τοῦ σοῦ πλάσματος κηδεμών, ἀλλὰ δὸς αὐτὴν εἰς κοινὸν ὄφελος δημοσιευθῆναι καὶ πᾶσιν ἐμφανίσαι τὰ θέλγητρα τῆς ψυχῆς καὶ τὰς ἴυγγας, ἕως ἔτι καὶ ἐγὼ ζῶ καὶ βλέπω
 25 τὸν ἥλιον, ἵνα μὴ, τοιούτου στερηθῆς ἐν τῷ βίῳ καλοῦ, κατώδυνος πορευθῶ πρὸς τὴν ἐκεῖθεν διαγωγὴν, ἐπεὶ τῶν ἀττικῶν τεττίγων λαλίστερος γέγονα διὰ σέ. Ἀλλὰ σύγγνωθι νόμον γὰρ κρείττονα πληρῶ, τὴν σὴν προτροπὴν, ἢ μοι πάντων ἐστὶ προσφιλεστέρα καὶ νόμων καὶ διατάξεων.

4—5 ἀπηώρημα 6. ἀραβῶνα 10: αὐτοῦ 16 ἐλκῦσαι.
 20. Ἐν τῇ ὡφ φωνὴ λέγει ἔμψυχος 21. μου 23. ὄφελος

γ'.

Ἄλλη [τῷ αὐτῷ]

Νῦν οἶδα, ὅτι οὐ πάνυ εἰμι ἐγκαταλελειμμένος ὑπὸ θεοῦ, οὐδὲ
 πείσομαί τι δεινὸν παρὰ τῶν ὠρουμένων τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν, ὅτι
 σὺ ὁ τοῦ Κυρίου χριστός, ὁ πατρικαῖς ἐλπίσιν ἢ μᾶλλον εὐχαῖς καὶ
 συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς καὶ εἰς τόδε ἡλικίας ἀναδραμῶν καὶ ὑπὸ θεοῦ
 5 φυλαττόμενος μέχρι γήρωσ καὶ πρεσβείου. Ναί, Κύριε καὶ θεέ, οὕτω
 τοῦ ἑλαχίστου κήδη καὶ οὕτω φροντίζεις περὶ ἐμοῦ· καὶ μεριμνᾷς
 καὶ πονεῖς καὶ συμβουλεύεις· καὶ παραινεῖς καὶ ταῖς χρηστοτέροις
 ἐλπίσιν ἀναρρωνύων οὐκ ἔῤῥω τῷ τῆς ἀθυμίας καταβαπτισθῆναι βυθῷ
 μάλιστα ὅτι ἦν ἐκ πολλῶν ἡμερῶν ἐν τῇ διανοίᾳ μου ἔφερον οἰκονο-
 10 μίαν τοῦ μακαρίου Παύλου, ταύτην εὔρηκα διὰ τῶν μελιστάγων
 γραμμιάτων σου ὑποτιθεμένην μοι. Ὅθεν ὥς ἐκ θεοῦ ταύτην δεξά-
 μενος, ἐπεὶ οἱ φιλάδελφοι καὶ χρηστοὶ Νικολαῦται ἀγριώτεροί μοι
 τοῦ Ἀγρικολάου γεγόνασι καὶ οὐδ' ὅσον ἐκεῖνος τῷ κρινομένῳ δέ-
 δωκε, τοσοῦτον οὗτοι ἐμοὶ συνεχώρησαν. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ κἂν τὴν
 15 ἐπὶ σχήματος δικαιολογίαν ἀπένειμεν καὶ λογισμῶ τὰ πράγματα κρι-
 ναι διωμολόγησεν· οὗτοι δὲ οὐδὲ ψιλῆς ἀπολογίας μετασχεῖν ἐμὲ συ-
 νεχώρησαν, ἀλλ' εἰ μόνον τὸ στόμα διαῖραι βουληθῶ, καθαιρέσει με
 καθυπέβαλον. Ἐπεὶ τοῦτο ἦν, καὶ οἶδα, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος καὶ
 οὐδεὶς εὐρέθη ὁ πρὸς τὴν οὕτω δικαίαν ἀπόφασιν ἐναντιωθείς, ἀλλὰ
 20 πάντες ὥς ἐπυθόμην ταῖς ἐτοίμαις εἰς τὸ παράνομα δρᾶν· χερσὶ
 καὶ γράφειν αὐτὴν ἐβεβαίωσαν, μὴ βουλόμενος λυπῆσαι μὲν τοὺς
 φιλοῦντάς με, εὐφραῖναι δὲ τοὺς ἐχθρούς, οἷς πως καταθύμιον ἂν
 ἐφάνη ἀπὸ τοῦ μέσου ἐμῆ ἐκβολή· καὶ γὰρ ἔδραμον ἐν δίψει τὴν τι-
 μὴν μου ἀπώσασθαι βουλευσάμενοι, χρησάμενος τῇ οἰκονομίᾳ καὶ
 25 ἔγραψα, ὅτι, εἰ ἐπὶ τούτῳ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὁμοφωνεῖ καὶ πᾶσι
 τοῦτο νομίζεται δίκαιον καὶ οὐδεὶς ἕτερος ὁ ἀντιλέγων ἐστίν, ἐγὼ
 μόνος ταῖς πάντων γνώμαις ἐναντιοῦσθαι οὐ βούλομαι, οὐδὲ
 πρὸς τὰ πᾶσι δεδογμένα κοινῇ ἐμὲ μόνον οἶομαι δεῖν ἀπειθεῖν, ἀλλὰ
 τοιούτων ἱερέων συντόμῳ καὶ ὁμοψήφῳ ἀποφάσει, ὅπως ἂν ἔχη

γ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 56α—58β τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342.

8. τὸ τῆς 17. διάραι 22. εὐφραῖναι 29. κρίνει

ἔποταγίσομαι. Ἐν γὰρ ἀδυνάτῳ τοῦ μεταστῆσαί τι τῶν μὴ καλῶν
 ἑαυτοῦ ἀφειδεῖν ἀλόγιστον ἢ μανικόν. Εἰς τοῦτο γὰρ νῦν περιέστη
 τὰ κατ' ἐμέ, κοσμοπόθητε βασιλεῦ, ὅτι καὶ Ἰουδαίων μαιφρονώτεροι
 οἱ περὶ ἐμέ κατέστησαν δικασταί. Καὶ γὰρ ἐκείνων λεγόντων μὴ ὁ
 νόμος κρίνη τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον
 καὶ γινῶ τί ποιεῖ, καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν κανόνων ἐφ' οἷς τις
 ἔπραξεν ἢ ἐφ' οἷς εἶπεν εὐθυνόντων ἄει τὸν κρινόμενον, ἐγώ, μήτε
 λόγου ἀξιωθείς, μῖλλον δὲ καὶ ὅπως εἰπεῖν τι κωλυθείς, μήτε πρά-
 ξας τι τῶν κεκωλυμένων θεοῦ χάριτι μήτε εἰπὼν, καθαιρετικῆς ἀπο-
 φάσεως ὑπεβλήθη πονηρῇ. Ἐφοβήθησαν γὰρ οἱ κατὰ πάντα φιλά-
 δελφοί, μὴ, κατεπασθέντες τοῖς περὶ τῶν δικαίων λόγοις, ἡμερώ-
 τεροι γένωνται, καὶ διὰ τοῦτο τὸν τρόπον ἐμιμήσαντο τῆς κωφῆς
 ἀσπίδος καὶ βουούσης τὰ ὦτα αὐτῆς. Ἡ οὖν ἀπραξία καὶ ἡ σιγή,
 ἃ μέχρι νῦν οὔτε ἐπαίνων οὔτε κολάσεων ἀξία ἦν, οὕτως ἰσχυρῶς
 ἐκδεδίχηνται. Οἱ τὰ ἄθεσμα πράττοντες καὶ τὰ ἄνομα λέγοντες τίνα
 δόντες δίκην τὴν ἀξίαν δεδοκότες ὦσιν; Κίδες, Κύριε, μὴ παρασι-
 ωπῆσης, μὴ οἰκτειρήσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.
 Ἴνα τί ὑπνοῖς, Κύριε; Ἴνα τί ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν;
 Ἀνάσχου γὰρ με, γλυκύτατε δέσποτα, κενῶσαι τῆς ψυχῆς τὸ λυ-
 πούμενον. Ἐγὼ τοιαύτην κρίσιν οὐδ' οἶδα πλὴν ἐπὶ τῶν μαρτύρων
 ἢ θῦσον ἢ τιμωροῦ καὶ ἀπόθνησκε. Ἀλλὰ τὸ μὴ ἀντιλέγειν ὅπως
 οὐδὲ ἐκείνοις ἀφήρητο. Εἰ οὖν καὶ ἐμοὶ ὄνομα καὶ ἐλπίς τοιαύτη
 καὶ κοινωνοὶ καὶ ἕτεροι τῆς ἀθλήσεως, πάντα ἂν μετὰ θεοῦ ἀπεδυσάμην
 πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Ἐπεὶ δὲ οὔτε κοινωνός μοι περιλείφθη τῆς ἀγω-
 νίας οὔτε ὅμοιον τὸ ὄνομα, οὔτε ἡ ἐλπίς ἀναμφίβολος, ἐγένοντό μοι
 συμβουλίαὶ τὰ κρίματά σου καὶ οὐ καθῆκα τῆς ἄγαν ἐνστάσεως οἰκο-
 νομεῖν ἀντὶ τοῦ εἰς εὐσέβειαν οἰκοδομεῖν ἐξ ἀνάγκης ἐλόμενος. Ὅτ'
 ἂν καὶ καιρὸς τῷ κρίνειν εἰδότι εὐθύτητα, τότε καὶ τὰ τοιαύτης
 ἐπιβοήσομαι κρίσεως. Νῦν δὲ δοξάζω καὶ μεγαλύνω τὸν Κύριον,
 ὅτι με τὸν τοσοῦτῳ τόπῳ διεστηκότα σου ὑπὸ σοῦ φροντίζεσθαι
 κατηξίωσε καὶ μέλιν σοι πεποίηκε περὶ ἡμῶν· ἀνθ' ὧν αὐτὸς οὗτος
 ὁ Κύριος πάντα πληρῶσαι τὰ αἰσθήματα τῆς καρδίας σου καὶ κα-

13. αὐτῆς 18. ἵνατὶ ἐπιλανθάνῃ 22. Ἀπέναντι τοῦ ἀφή-
 ρητο ἐν τῇ ὥα. Γράφεται καὶ ἀπείρητο. 23. ἔτα^βροι 31. μέλλειν
 32 πληρῶσαι

τευθόναι σοι τὰ πρὸς αὐτὸν διαβήματα καὶ ἀνώτερον θήσει ὄρωμένων
 πάντων καὶ ἀορίτων ἐχθρῶν καὶ θάπτον ἐγχειρήσαι σοι τῆς αὐτοῦ
 κληρονομίας τοῖς οἰακίαις, εἴ γε ὅλως μέλλει περὶ ἡμῶν, πρὶν ἢ τελέως
 γενώμεθα ὡς τὸ ἄπ' ἀποχῆς, ὅτε οὐκ ἤρχεν ἡμῶν οὐδενὸς περιλει-
 5 πομένου τοῦ σπυρίοντος ἢ ἐκζητοῦντος αὐτὸν ἢ πορευομένου ἐν τοῖς
 ὁδοῖς αὐτῶν.

δ'

Τοῦ αὐτοῦ

Εἰ καὶ ἀπηνήνατο παρακληθῆαι ἢ ψυχῆ μου, τὴν τῶν χρηστῶν
 μοι συλλειτουργῶν περὶ ἐμοῦ μαθῶν κρίσιν, ὅτι, εἰ ὅλως ἀνοιῆται τὸ
 στόμα βουληθῶ καὶ φθέγξασθαι πρὸ τοῦ μὴ δι' ἐγγραφῆς βεβαιώ-
 10 σασθαι τὰ τοῦ δεῖνος τηρεῖν, κ' ἔν ὡς ἐναντία τῶν πατέρων καὶ τῶν
 κανόνων εἰσὶ καὶ παρὰ τοὺς θεῖους τυγχάνη θεσιμούς, ἐκκήρυκτόν με
 εἶναι καὶ καθαιρέσει ὑποβληθῆναι παμνηφεῖ με εἴλοντό τε καὶ ἀπε-
 φήναντο, ἀλλ' ὅμως ἐμνήσθην ὑμῶν μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ εὐφροάνθην
 καί, τοῖς πανσόφοις ὑμῶν καὶ μελισταγέσι λόγοις ψυχαγωγηθεῖς, τῆς
 15 ἀθυμίας τὸ νέηρος ἀπεκρουσίμην καὶ κατὰ τὴν τῆς φιλίας ἱερὰν συμ-
 βουλήν καὶ παραίνεσιν τὰ προσπεσόντα μοι δι' ἀγάπης ἔγνω οἰκο-
 νομήσασθαι. Ἐπεὶ γὰρ οἱ μὲν ἱερεῖς πάντες ὁμοῦ ἠχρειώθησαν καὶ
 εἰς τοῦτο συνωλίσθησαν καὶ συνέπεσον, οὐκ ἔστι δὲ πρὸς ὃν τινὰ
 τις ἐκκαλέσεται, οὐκ ἄντος τοῦ ἐκζητοῦντος, οὐκ ὄντος τοῦ κοῖμα δί-
 20 καιον κρίνοντος, ἀνάγκη τοῖς ὡς ἐκ τυραννίδος ἐπιτάγμασι τοῦ παρὰ
 τῷ Ἀποστόλῳ χαλκέως, ὃν καὶ Σατὰν ἐκάλεσε ἄγγελον, καὶ ἄκοντας
 ὑποσκελίζεσθαι. Τί γὰρ ἂν τις καὶ πράξει, οὕτω μακρυνθείσης τῆς
 παροικίας ἡμῶν καὶ τῆς μετὰ τῶν σκηνοῦντων Κηδὰρ συνοικησεως;
 Ἐγὼ γὰρ τῆς μὲν ἐπισκοπῆς οὔτε πρότερον ἦρων, ὡς οἶδεν, ὁ τὰ
 25 κρυπὰ συνειδώς, οὔτε νῦν περιέχομαι, ἀλλὰ τὸ ἔνεκα τῶν τοιούτων

1. θήσει 2. ἐγχειρίσει 3. μέλλει 4. ἀπαρχῆς 5. ὁδοῖς
 αὐτῶ.

δ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 58β—59β τοῦ Βιενναίου κώδικος
 Phil. gr. 342.

8. Ἡ ὀνομαστικὴ ἀπόλυτος μαθῶν ἐγγραφῆ πάντως ὑπ' αὐτοῦ
 τοῦ Θεοδώρου.

ξίζανίων, ἃ τῷ ἐκκλησιαστικῷ σίτῳ ἀεὶ παραβλαστάνειν εἶωθε, τοῦ μέσου ἑαυτὸν ὑπεξαγαγεῖν δίχα τοῦ ὠφέλειάν τινα τῷ κοινῷ συνεισενεγκεῖν καὶ τῶν μὴ καλῶν τι παρενεγκεῖν οὐκ ἔδοξεν εἶναι ἀνδρὸς οἰκονομοῦντος ἐν κρίσει τοῖς λόγους αὐτοῦ καὶ κὰν πρὸς ἑτέρων ἴσως ἀποτροπὴν τηροῦντος αὐτόν. "Ὅθεν, ὡς ἠδυνάμην ἐπὶ μικρᾶς γαλήνης τὸ βραχὺ μου προσορμίσας ἀκάτιον ἐκτὸς θορύβων καὶ ταραχῆς ἐνταῦθα, κατὰ τὴν παροιμίαν παρελκῦσαι τὸν ὀλίγον τοῦτον καιρὸν ἔκρινα δεῖν. Εὐχομαι δὲ καὶ ἐλπίζω αὐθις ὡς ἐπιθυμῶ ἐποφθῆναι ὑμῖν, τῶν νεφῶν περιαιρειθέντων καὶ τῶν σκιῶν καὶ τοῦ ἡλίου ἐκλάμπαντος καὶ καθαρῶς φρυκτωροῦντος τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν σύμπασαν γῆν. Καὶ γένοιτό μοι οὕτως, ἀλλὰ καὶ θᾶπτον, Κύριε, τοῦ ἐλέους καὶ τῶν σῶν οἰκτιρῶν θεῶν καὶ τῶν σῶν κτισμάτων κηδεμῶν καὶ προνοητὰ ἑξαιρέτου τοῦ ἄλλου σοι κτήματος.

ε΄.

Τῷ βασιλεῖ

Τῆς ἀχθοφόρου δουλείας, ποθούμενε δέσποτα, ἡδη ποτὲ ἀπαλάξαι βουληθεῖς, τὸ ὑδροφόρον ὄναριον βραχὺ τι δοχεῖον ὕδατος ἐντὸς τοῦ οἰκιδίου μου κατεσκεύασα. Δέομαι οὖν Μωϋσέως, ἵνα ρήξῃ πέτραν καὶ πηγᾶσθ ὕδωρ, ὃ δύναται ποτίζειν οὐχὶ μυριάδας πολλάς, ἀλλ' οἰκίαν μικράν, μᾶλλον δὲ ταύτης ἓνα ἐμέ. Γενοῦ οὖν μοι σὺ οὗτος, φίλτατε, καὶ ἐπίτρεψον τῷ κόμητι τῶν ὑδάτων παρασχεῖν μοι ὕδωρ χειμέριον, τὴν θερινὴν μου δίψαν παραμυθούμενον. Τὸ δὲ θαρρεῖν αἰτεῖν τὰ ὑπὲρ ἐμὲ οὐ θρασύτης ἐμῆ, ἀλλὰ φιλανθρωπία καθέστηκε σὴ, φιλανθρωπότατε βασιλεῦ. Εἰ δὲ ἐφ' οἷς ἐδεήθην σου βούλη συναντιλαμβάνεσθαι εἰς τὸ διοικηθῆναι τὴν πένητά μου ἀδελφιδὴν, ἰδοὺ εὐρέθη ἀφορμὴ ὅ, τοῦ σήμερον ἀποικομένου βαθμός, ὃν εἰ δώσης ἡμῖν, ἐπ' αὐτῷ ποιησόμεθα τὸ συνάλαγμα. Εἰ δὲ πλέον τοῦ δέοντος ἤτησα, σύγγνωθί μοι ποθούμενε δέσποτα, καὶ ὑπὸ τῆς τρύσεως καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ Ἀποστόλου τῶν ἰδίων προϊστασθαι προ-

4. αὐτοῦ 5. αὐτόν 7. παρελκύσαι.

ε΄. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 59β—60α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

19. κόμητι. Γραπτέον κόμιτι; 23. βούλει

τροπομένῳ καὶ διὰ τοῦτο πρὸς συμπαθῆ καὶ φιλάνθρωπον δεσπότην αἰτῆσαι διωρήσαντι.

ζ'.

Τῷ αὐτῷ

Τὸ μὲν μέγεθος τῶν πολλῶν σου καὶ ἀπείρων εὐεργεσιῶν, φιλάγαθε δεσποτα, δεσμεῖ μου τὴν γλῶτταν, ἐμφράττει τὸ στόμα, ἀναγκάζει σιγᾶν. ἡ δὲ μεγάλη καὶ ἀγαθὴ καὶ θεομίμητός σου προαιρέσις τοῦς περὶ ἐμὲ ἐπιστῶσά μου, ἀξιοῦντος πάντα ἐμὲ δύνησθαι, τῇ φιλανθρώπῳ ἀγαθότητί σου, ἀναγκάζει μετὰ τοῦ εἰρηκότος εἰπεῖν Μή τι Κύριε, ἐὰν ἅπαξ λαλήσω: ἐγὼ δὲ εἴμι γῆ καὶ σποδός. Ὅθεν ὡς ἐκ τοῦ θεοῦ χρησιμοῦ ἐπιτροπέντος μοι τοῦ καὶ ἔτι θαρρεῖν, δέομαι, εἰ μὴ πάνυ ἐπικαιρῆς δοκεῖ μοι ἡ αἴτησις, τὸν νέον μου τοῦτον γαμβρὸν πρὸ τοῦ γαμικοῦ στεφάνου ἐκ τῆς τιμίας χειρός σου εἰς τὴν ὁωμαῖκὴν αὐτὸν κατατάττοντα σύγκλητον δέξασθαι, ἵνα, πρωτοσπαθάριος γνωρισθεῖς, οὕτω τὰς γαμηλίους λαμπάδας μετ' εὐφροσύνης ἀνάψει, τὸν τῆς οὐρανόθεν βασιλείας διὰ πάντα μετὰ πάντων καὶ οὗτός σοι στέφανον προσενῶν.

Τῷ Μαλεῖνω

ὡς ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ῥωμανοῦ.

Νῦν ἔγνων, πάτερ σεβασμιότατε, ὅτι ὄντως ἐν χειρὶ θεοῦ τὰ ἡμέτερα καὶ ὁ τῆς εὐμενείας αὐτοῦ φρονισθεὶς ἡμῖς ὀφθαλμός, ὅτε διὰ τῆς σοφωτάτης ὑμῶν ἐπιστολῆς εἶδον τὴν περὶ ἐμὲ σου στοργὴν καὶ διάθεσιν καὶ κατενόησα ὅπως σοι μέλει περὶ ἐμοῦ καὶ ὅπως κήδη καὶ φροντίζεις τῆς σωτηρίας μου ὅ οὕτω πλησιάζων θεῷ, ὅτι ἂν πολὺ πρότερον σεαυτῷ παρήνεσας καὶ ἂ ποιεῖν ἐκ νεότητος προέθου καὶ ἐμε-

1. (καὶ κατωτέρω πανταχοῦ) διατοῦτο

ζ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 60α--60β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

10. ἐπικαιρῆς διορθωτέον 11. τὸν ἐκ 14. ἀνίψειν

ζ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 61α--61β

17. ὅτε 19. μέλλει

λέτησας, ταῦτα καὶ ἐμοὶ τῷ σῶ πνευματικῷ τέκνῳ ὡς κατὰ πάντα
 πατρὶ ποιεῖν εἰσηγῆ καὶ τὴν αὐτὴν ὁδὸν βαδίζεω με ἀξιώσις· τοῦτο
 γὰρ τοῦ ἀληθοῦς εἴνου συμβουλίου λέγουσιν οἱ σοφοί, ὅτ' ἂν ἴ τις
 ἑαυτῷ συνεβούλευσε πρότερον, ταῦτα καὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ φιλουμένοις
 5 συμβουλεύῃ καὶ παρανῆ. Πλήν ἐγὼ τὸ μέχρι τοῦ νῦν ἑτέραν ὁδὸν
 ἠγούμην τὴν βασιλικὴν καὶ ἄλλως ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἐπαιδευόμεν
 καὶ δι' ἄλλων ἐπιτηδευμάτων πρὸς τὸ προκείμενον τέλος ἀπημιθι-
 νόμην. Ἐλέγε γὰρ ἐκεῖνος διαφύραν εἶναι βίου πολιτικοῦ καὶ ἀσκη-
 τικοῦ καὶ ὡσπερ στρατιωτικοῦ καὶ γεωργικοῦ πλωτικοῦ καὶ χερσαίου.
 10 πρακτικοῦ καὶ θεωρητικοῦ, ἀρχοντός τε καὶ ἰδιώτου καὶ ἀρμόζειν τῷ
 μὲν ἀναχωρητῇ τε καὶ ἀσκητῇ ταῦτα. ἃ νῦν αὐτός ὑπέθου ἐμοί, του-
 τέστι τὴν ἀέναν προσευχὴν, τὴν κατάνυξιν, τὸ πένθος τὴν ἀκτημι-
 σύνην καὶ τὰλλα τὰ ἐφεξῆς, τῇ δὲ πολιτικῷ δικαιογραφίαν, κρίσιν
 15 ὀρθὴν, γνώμην ἀπροσωπῆλιπτον, φρόνημα εὐσταθες ἀνδρείαν πρὸς
 τοὺς ἐχθρούς, πρὸς τοὺς ὑπὸ χεῖρα εὐμένειαν πλοῦτον ἀπὸ λαφύρων,
 μετάδοσιν πρὸς τοὺς στρατιώτας καὶ πένητας. Τὸν ἐξ ἀδίκων γὰρ
 πλοῦτον ἔλεγεν εἶναι κακὸν βασιλεῖ, τὸν δὲ ἀπὸ δικαίῳ προσύδιον
 καὶ λαφύρων μᾶλλον ἀρμόζοντα καὶ προσήκοντα, μάλιστα ἴπ' ἂν
 μὴ ἑαυτῷ μέλλῃ μόνῳ τοῦτον ὁ κρατῶν θησαυροφυλακεῖν, ἀλλὰ
 20 προχέειν δεόντως εἰς ἐπικούρους καὶ στρατιώτας καὶ εἰς τοὺς ἀξιους
 ἅπαντας οἰκτιρομῶν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὡς ὑμεῖς ζῶντας κατὰ θεῖον
 Χρῆζουσιν γὰρ, οἶμαι, καὶ οἱ τοιοῦτοι οὐ τὰ πρὸς τρυφήν πάντως,
 ἀλλὰ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν ζωὴν, καὶ πολλοὺς οἶδα τῶν ἐπαγγελια-
 μένων μετὰ τὴν ἐκ τοῦ βίου ὑπαναχώρησιν αὐθις καλινδουμένους
 25 καὶ χρόνοις πολλοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν διατρίβοντας πρὸς τὸ τὰ ἀναγ-
 καῖα πορίσασθαι. Ἐπιστρέφει γὰρ, οἶδα, καὶ ὑμᾶς τοὺς οὐρανὸσβά-
 μονας τὸ γεῶδες τοῦτο βρῆθος πρὸς τὴν γῆν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς γῆς,
 καὶ διὰ τοῦτο ὑμῖν καὶ ἡμιόνους ἱρασί τρέφεσθαι πίθνας καὶ συχνούς
 τοὺς ἀχθοφορεῖν διακομίζοντας ὑμῖν τὴν δρόσον. ἢ μόνῃ χορτάζεσθαι
 30 λέγουσιν τοὺς μακαρίους ὑμᾶς, προσεῖναι δὲ καὶ σιτοπόνους εὐφυνεῖς
 καὶ μαγείρους ἀγαθούς, οἳ τὸ τραχὺ καὶ φαῦλον τῶν ἐδεσμάτων ὑμῶν
 παραμυθοῦνται. Ὁ δὲ λέγων μὴ σπεύδειν ἐμὲ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ μου
 εὐλογηθῆναι, θαυμάζω πῶς ὑπερεῖδες τοὺς ἐγγυτάτω σοι γένει προ-
 σήκοντας ἅπαντας ἀπὸ τῆς οἰκείας μαχαίρας σπουδάζοντας λαβεῖν

2. αὐτὴν αὐτὴν ὁδὸν 12. ἀέννων 18. μᾶλλον δὲ 27. βρῆθος

τὸ εὐδόκιμον καὶ ἀπὸ ταύτης κατὰ τὸν βίον προκόπτοντας, ἴσως δὲ καὶ τὰ πάντα τῶν γειτόνων ἴδια ποιεῖσθαι τιθεμένους σπουδῆν. Ἐγὼ γάρ ἐβουλόμην, εἰ ἐδυναίμην, κατὰ τὴν τοῦ ἐμοῦ διδασκάλου εἰσήγησιν ἀποκρύνεσθαι κατὰ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ἀριστείας καὶ τὸν Μακεδὸνα Ἀλέξανδρον καὶ Ῥωμαίων τοὺς Σκηπίωνας καὶ Πομπηίους καὶ Καίσιους καὶ τὸν τῆς πατρίδος ἡμῶν Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν καὶ εἴ τις ἄλλος κατὰ τούτους ἐγένετο, ἵνα καὶ τὰ ἄνομα ἔθνη καὶ βασίλεια εἰς τὴν ἐπίγνωσιν εἴλκυσσεν τοῦ Χριστοῦ καὶ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα τῆς νῦν εὐσεβοῦς βασιλείας ἅπαντας ἤγαγον, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ πρῶτον ἰσχυρότερος εἶναι πάντων, ὡς ἔφησεν, ἐβουλόμην τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, ἀλλὰ μᾶλλον δύνασθαι ἐν τῷ ἀπὸ δικαίων πόρων στενοχωρεῖσθαι μου τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἀξίους αὐθιμερὸν πλουτίζειν καὶ ὥσπερ ἐκ ποταμῶν ἀενάων βρῖειν τοῖς ὑπὸ χεῖρα τὰ ἀγαθὰ καὶ μηδένα εἶναι τῶν δυστιχῶν, οὐ μὴ θάττον ἴσχυον διαλίπειν τὰς συμφοράς.

15 Ἀλλὰ ταῦτα μὲν προήχθη εἰπεῖν διὰ τὸ δοκεῖν μὴ συμφέρεσθαι κατὰ πάντα τοῖς ἐκ τοῦ αἰῶνος τούτου σοφοῦς διδασκάλους ἡμῶν καὶ ὑμᾶς τοὺς γνησίους παραινέτας τῆς κατὰ πνεῦμα ζωῆς.

Πλὴν εἶχον περὶ ἡμῶν, πάτερ πνευματικέ, ἵνα τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἡμῶν ὑποταγῇ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ καὶ δυνηθῶμεν ἀνταστῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ πονηροῦ καὶ κατασβέσαι τοὺς ἀνθρακας τῆς σαρκός, οἷς διὰ τῆς τροφῆς ὁ ἀντικείμενος ἀναφλέγει καὶ ζωπυρεῖ, καὶ ἴσως εἰρεθισθῶμεν κατὰ τὰς ἱεράς εἰσιγησεις ὑμῶν εὐάρεστοι τῷ θεῷ καὶ τοῖς ἁγίοις γονεῦσιν ἡμῶν καὶ κληρονομήσομεν μετὰ τῆς ἐπιγείου καὶ τὴν ἐπουράνιον βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

η'.

Τοῦ αὐτοῦ

Ἔδει νῦν μᾶλλον ἢ πρότερον διὰ τὴν ἐν λόγοις διατριβὴν ἀφθονωτέρους τοὺς πρὸς τοὺς φίλους κτήσασθαι λόγους καὶ πυκνοτέρας ἔχειν ἀριθμεῖν τὰς πρὸς τοὺς φίλους ἐπιστολάς. Σὺ δὲ κατὰ τοὺς μικρολό-

11. στενοχωρεῖσθαι 12. θησαυροὺς 13. ἀενάων 17. ἡμᾶς 21. τροφῆς. Λέξεις διεξεσμένη.

η'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 63α—β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

γους τῶν ἐμπόρων οἷ, ὅτ' ἂν διάθεσιν τῶν φορτίων ἐλπίσωσι τι-
 μιουλοῦσιν αὐτῶν τὰ ἀγώγιμα, πάνυ φειδωλὸς περὶ τοὺς λόγους
 ἐφάνης, καὶ διὰ τοῦτο λίαν ὀλίγα τε καὶ μικρὰ τὰ παρὰ σοῦ γράμ-
 ματα. Εἰ δὲ οὐ καλῶς εἵκασα, ἀλλ' ἔστιν ὑπεροψία φιλίας ἢ τῆς
 5 ἀποδημούσης ὕψεως λήθη ἢ τῶν ἀποκηρυχθέντων ἐκκήρυξις ἢ
 σιγή, στέργειν ἀνάγκη μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο, ἐπειδὴ μοι πρὸς
 τοῦναντίον ἐν πᾶσιν ἀπῆντησεν ἢ ἐκ βίου πρὸς βίον ὥσπερ μετα-
 βολή. Πλήν, ὄρα, ὑμῖν καλὸν περιποιεῖται τὰ τοιαῦτα τὸ ὄνομα, οὐ
 πολὺν ἐδόκει λόγον ἔχειν, ἕως ἐγὼ τὸν ἐμὸν οὐκ ἠγνόουν Ἰγνάτιον.

θ'.

Τοῦ αὐτοῦ.

10 Οὔτε νόμους φιλίας ἀτιμάζων ἐγώ, οὔτε μισολόγων ἐπισκῆψειν
 ἐξειργόμενος, οἷτε παλαιῶς συνηθείας καὶ ἑταιρείας ἐπιλελησμένος
 ὑστέρησα περὶ τὸ χρεὸν καὶ πρὸς τὴν φιλουμένην ψυχὴν ἐσιώπησα,
 ἀλλ' ἐν τρικυμῖα καὶ σάλῳ πραγμάτων γενόμενος καὶ οἷον ἐν σκοτο-
 μήνῃ λογισμῶν θαλαττοπλοῶν, οὐκ ἔσχον ἀνεσιν τῇ ψυχῇ οὐδὲ ἀνά-
 15 παυσιν ταῖς φρεσίν, ἵνα τοῦ τῶν Μουσῶν κατατροφήσω λειμῶνος
 καὶ οὔτω τοῖς ἔρασταῖς αὐτῶν καὶ τροφίμοις διὰ λόγων συγγένωμαι.
 Οὐ γὰρ ἐβουλόμην οὔτως ἢ πτωχικῶς τε καὶ πενιχρῶς διαλέγεσθαι
 τοῖς καὶ τὸν νοῦν κεκαθαρμένοις καὶ τὴν διάνοιαν καὶ μετὰ τούτων
 καὶ τὴν γλῶτταν ἐξωραΐζουσι, καὶ ὅσον τῶν ἐν τῇ σαρκὶ περιβλημά-
 20 των ἠτίμησαν τὸ λαμπρόν, τοσοῦτον τὴν τοῦ νοῦ καταστολὴν ποι-
 κίλως καὶ ἀνθηρῶς καλλωπίζουσιν. Ἐπεὶ δὲ τὸν δίκαιον τῆς φι-
 λίας ἐδεξάμην ὄνειδισμόν, οὐκ ἔτι χώραν τῇ σιγῇ περιτίθεσθαι οἷ-
 ηθεῖς, ἀπλῶς οὔτως καὶ ἀτημελῶς τὴν προσαγόρευσιν ἀντεπέθηκα,
 καὶ προσκυνῶ σε νοερῶς καὶ ἀσπάζομαι καὶ αἰτῶ μεταλαμβάνειν ἐκ
 25 τοῦ σοὶ μάλιστα περιόντος πλούτου τῶν προσευχῶν, ὡς ἂν, δι' αὐ-
 τῶν ἀπαλλαγῆς τῶν παρενοχλούντων μοι ὧ τρόπῳ εὐδοκήσοι θεός,
 ἑμαυτῷ τε συγγενέσθαι σχολάσω καὶ τῷ θεῷ καὶ τοῖς φίλοις μου.

1—2. τιμουλκῶσιν

θ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 63β—64α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342.

11. ἑταιρείας 12. χρεὸν 16. τροφήμοις

ι'.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴμαρτό μοι, ὡς ἔοικεν, ἀδελφέ, ἐν τοῖς ἐλάττοσι βαθμοῖς δια-
 τρίβονσι καὶ ἀγαπᾶσθαι καὶ στέργεσθαι καὶ φίλων ἀπολαύειν σο-
 φῶν, ἐν δὲ τῷ δοκοῦντι τοῖς πολλοῖς τούτῳ μείζονι μισεῖσθαι καὶ
 παρορᾶσθαι καὶ μηδὲ βραχείας γραφῆς ἀξιούσθαι παρὰ τῶν φίλων
 5 μου. Εἰ μὲν γὰρ ἐν γαλήνῃ καὶ εὐθυμίᾳ τὰ ἐμὰ καὶ καταθυμίως
 ἤλθέ μοι τὰ γενόμενα, ἐμὲ πάντως. ἔδει κατάρχειν καὶ τῶν πρὸς
 τοὺς φίλους γραμμάτων. Εἰ δὲ νόμος οὗτος κοινὸς τῆς φύσεως τοὺς ἔξω
 τῆς ζάλης καὶ τῶν τρικυμιῶν τυγχάνοντας παραμυθεῖσθαι καὶ προσ-
 φθέγγεσθαι τοὺς ἐν τῷ πελάγει θαλαττοπλοοῦντας τῶν πειρασμῶν,
 10 εἰ μηδὲ εἰς τοίτων ἐγὼ νῦν, τίς ὑμῖν ἀπολογία εὐπρόσωπος τῆς σι-
 γῆς ; Εἰ δὲ τοῦτο μὲν οὐ σοι δοκεῖ ἀληθές, οἷε δὲ ἐν πλείονι τα-
 ράφῃ τυγχάνειν τὰ καθ' ἡμᾶς διὰ τὸ ἐν τῷ ἀσταθμῆτῳ τῆς τύχης
 ἔτι νῦν μᾶλλον ἢ πρότερον περιδινεῖσθαι σε, ἰδοὺ προσδέχου τὴν
 φιλικὴν προσαγόρευσιν καὶ παράκλησιν, καὶ τὴν ἔτι καὶ νῦν ἀπόθου
 15 σιγὴν, καὶ δήλοῦ ἡμῖν καὶ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων, καὶ
 πειρῶ τὸ ἄχθος ἀποκουφίζειν τοῖς τῆς σοφίας σου καὶ φρονήσεως
 ῥήμασιν, ὡς ἐγὼ νῦν πρῶτον ἔμαθον ἀληθῶς τὸ ἐμαυτοῦ φιλό-
 ψυχον ἢ μικρόψυχον καὶ πρὸς τὰς περιστάσεις εὐτάρακτον καὶ πρὸς
 τοὺς πειρασμοὺς εὐταπείνωτον.

ια'

Τοῦ αὐτοῦ

20 Οὐκ ἔδει καὶ σὲ τὸν καὶ φρονήσει διαφέροντα καὶ σοφίᾳ τὸ τῶν
 πολλῶν πάσχειν, οἷ προσμένουσι τὴν ἀπὸ τῶν φίλων φωνήν, ἵνα
 πρὸς αὐτὴν ἀντιφθέγγωνται. Ἄλλ' ἐπεὶ παρ' ἐμοὶ ἴσα τῆς ἐμῆς ψυ-
 χῆς τετίμησαι, ἦδεις δὲ ἐν σάλφῃ καὶ τρικυμίᾳ τὰ κατ' ἐμέ, τῶν ἔσω-

ι'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 64α—65α τοῦ Βιενναίου κώδικος
 Phil. gr. 342.

1. Εἴμαρτο 3. μιμεῖσθαι

ια'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 65α—β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil.
 gr. 342.

θεν ἐπιβουλευόντων, τῶν ἔξωθεν ἐπιτιθεμένων καὶ πάντων λυπούν-
 των, προφθάνειν αἰεὶ καὶ παρηγορεῖσθαι καὶ ῥήμασιν, εἰ μὴ πράγ-
 μασι, δυνατόν. Ἄλλ' ἐπεὶ μὴ σὺ τοῦτο πεποίηκας, κάτωθεν ὡςπερ
 ἐκ τῆς δίνης ἐγὼ καὶ τῶν ἐπαφριζόντων κυμάτων ἀνανηξάμενος,
 5 δύσηχον οὕτω καὶ ἄμουσον ἀποφθέγξομαι, καὶ προσφωνῶ σε τὸν
 ἐμοὶ ποθεινότατον καὶ ὀνειδίζω, ὅτι μοι καὶ σὺ μετὰ τῶν ἄλλων γέ-
 γονας. Τοῦ καιροῦ καὶ τὸν τόπον μετηλλαχότος ἐμοῦ, αὐτοὶ τὸν τρό-
 πον ἠλλάξατε, καὶ οὐδὲ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ πάθους τῆς φύσεως, ὃ πᾶσι
 σχεδὸν πρόσεστι, τοὺς ἐν πελάγει χειμαζομένους ἐποικτεῖρειν, καὶ
 10 χεῖρα προτείνειν, προθυμεῖσθε αὐτοῖς, οὐδ' ὑπὸ τούτου παρακαλού-
 μενοι συμπαθέστεροί μου γέγονατε. Ἄλλὰ τί ἂν καὶ πράξειέ τις, ἁμαρ-
 τημάτων ποινὰς εἰσπραττόμενος; Πλήν καὶ θεὸς διὰ φιλανθρωπίαν
 καὶ φιλίαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀπαιτεῖ, καὶ ὑπ' αὐτοῦ κολαζόμεθα.

ιβ'

Τοῦ αὐτοῦ

Εἰ καὶ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγι-
 15 σαν καὶ ὡς ἄδικον τὸν ἀνεύθυνον κατεδίκασαν, ἀλλ' ἐγὼ τῆς πρὸς
 αὐτοὺς εὐνοίας οὐδέποτε ἐκὼν ἐκστήσομαι, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀδελφοὺς τι-
 μήσω καὶ ὡς φίλους ἀγαπήσω καὶ ὡς πατέρας αἰεὶ αἰδεσθήσομαι.
 Ὅν δὴ πρῶτον καὶ κορυφαῖον περιτίθεμαι καὶ προσαγορεύω φιλι-
 κῶς καὶ ἀσπάζομαι καὶ μεμνήσθαι μου ἀξιῶ, ἐπεὶ καὶ ἐγὼ διηνεκῶς
 20 ὑμᾶς τῇ διανοίᾳ ἐνοπτρίζομαι καὶ οὐδὲν τῆς προτέρας ἠλάττωσα
 διαθέσεως.

ιγ'

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦκουσα, ποθεινότατε ἀδελφέ, τὴν τῆς θείας ὡς ἀληθῶς θείων

4. ἀνανηξίμενος 10. αὐτοῖς. Γραπτέον αὐτοῖς; 11. μου.

ιβ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 65β—66α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342.

14. ἐξεναντίας

ιγ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 66α—67α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342.

μετάστασιν καὶ τὸ σὸν ἀπαραιμύθητον ἐπ' αὐτῇ πένθος, καὶ διὰ τοῦτο
προήχθη διὰ γραμμάτων ἀποπληρῶσαι τὸ τῆς φιλίας εἰκὸς καὶ δια-
λεχθῆναί σοι ὅτι οὔτε πρῶτος οὔτε μόνος τοιαύτη περιεπέσαμεν συμφο-
ρᾷ, οὔτε ἀγύμναστοι τῶν τοιούτων ἔσμεν, ἵνα ἀνύποιστον ἐξ ἀμαθίας
5 ἠγώμεθα τὸ συμβᾶν. Ἄλλ' ὁ πατήρ μου, φησί, καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλι-
πόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Ἦνεγκας μᾶλλον ἄσυχρον συγγενῶν
θάνατον, ἐν οἷς καὶ ἀντιλήψεως ἐλπίδες καὶ βίου περιφάνεια καὶ κοσμι-
κῶν πραγμάτων ἀφθονίας προσδοκίαι μεγάλαι εὐλόγως ἐξήρτηντο.
Ἦνεγκα καὶ ἁγίας ψυχῆς ἄσβεστον τὴν τῆς παρθενίας διατηρησά-
10 σης λάμπάδα, κατὰ καιρὸν ἤδη σχεδὸν μετανισταμένης ἡμῶν καὶ
προσχωρούσης Θεῷ, γενναίως τὸν χωρισμόν. Εἰ καὶ γὰρ ἡμῖν
ἔδόκει καλὸν τὸ σὺν ἡμῖν εἶναι ἔτι αὐτῇ, ἀλλ' ἐκείνη κρεῖττον τὸ εἶναι
σὺν τῷ Χριστῷ τῷ καθαρῷ νυμφίῳ τῶν καθαρῶν καὶ ἀμιάντων
ψυχῶν. Οὐκ οὖν λυπεῖσθαι χρὴ, ὅτι μὴ μεθ' ἡμῶν ἔτι μένει, ἀλλὰ χαί-
15 ρειν, ὅτι ἔστιν ἤδη σὺν τῷ Χριστῷ καὶ ἡμῶν οὐκ ἀπέστη πνευματι-
κῶς. Ταῦτα γὰρ με πείθει καὶ νοεῖν καὶ λαλεῖν ἢ μεγάλη αὐτῆς
ἀρετὴ καὶ ἡ διὰ βίου ἀσκησις καὶ τὸ ἐν νηστεύσει καὶ προσευ-
χαῖς καὶ ὕμνοις πνευματικοῖς ἀνένδοτον καὶ διηνεκές. Εὐθύ-
μει οὖν, ἀδελφέ, καὶ μακροθύμως φέρε καὶ εὐχαρίστει Θεῷ τῷ
20 κατὰ τὴν ἄρρητον αὐτοῦ σοφίαν καὶ βούλησιν σοφῶς καὶ
ὑπὲρ τὸν ἡμέτερον νοῦν οἰκονομοῦντι τὰ καθ' ἡμᾶς, μηδὲ ἐκ τοῦ
πλέον ἢ δεῖ τὸ συμβᾶν ἀποδύρεσθαι καὶ ἑαυτοὺς τὰ μέγιστα βλά-
πτωμεν καὶ τὸν ποιήσαντα παροξύνωμεν, μὴ ἀποδεχόμενοι τὴν περι-
ἡμᾶς οἰκονομίαν αὐτοῦ. Ἔστω ἡμῖν ἱκανὸν παραμύθιον ἡ αὐτῆς
25 ἀρετῆ, δι' ἣν αἰόμενοι πάλιν ὄψεσθαι αὐτὴν μὴ ἀθυμῶμεν, ἀλλὰ
τὰ φίλα αὐτῇ καὶ Θεῷ ἐργαζώμεθα. Ἰδουμεν γάρ, ὅτι θνητοὶ ὄντες
θνητοὺς καὶ συγγενεῖς ἔχομεν, εἰ δὲ μὴ ἴδουμεν, ἀλλ' ἐδίδαξεν ἡμᾶς
ὁ μακρὸς χρόνος καὶ ἐλπίζειν τὰ τοιαῦτα καὶ καταδέχεσθαι. Ὡς περ
οὖν ἀδύνατον ἐπὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ ἄστοργον τὸ πάντῃ ἀπα-
30 θές, οὕτω καὶ τὸ λίαν παθαίνεσθαι ὡς ἀγεννὲς καὶ λίαν ἀνάξιον καὶ
Χριστιανοῖς οὐ καταδεχόμενον. Διὸ ὡς ἐκ Θεοῦ τοῦ μηδενὸς αἰτίου
κακοῦ δεξιώμεθα τὸ γεγονός, καὶ εὐχαριστοῦντες αὐτῷ εἴπωμεν, ὅτι
ὡς ἐκέλευσας γέγονεν. Εἶη τὸ ὄνομά σου εὐλογημένον εἰς τοὺς
αἰῶνας.

6. ἔνεγκε. 33. ὄνομα

ιδ'.

Τοῦ αὐτοῦ

Ἐὰν ἤδη σοι κατὰ τὸν ὁμηρικὸν Ὀδυσσεῖα ἢ ἐπέρ τοῦ ἐξιλασμοῦ
 πρεσβεία διήγυσται καὶ σου τῶν προσεχῶν ἐκλυεν ὁ τῶν ὄλων ἱφι
 ἀνάσσειν θεός καὶ τὸ τῆς ἐπανόδου ἐνδόσιμον παρὰ τοῦ τὴν καρδίαν
 ἐλαίρου Ἀγαμέμνονος, μνήσαι φίλων ἐτάρων καί, τῶν ὀρέων ὑπερ-
 5 καταβάς, προσγειότερον φάνηθι. Ἴδῃ γὰρ ἡμῖν δεκάτη ἐστὶν ἡμέρα
 προσδεχομένοις σε. Εἰ δὲ τὸ τῆς ἀφέσεως γραμματεῖον ὥσπερ πα-
 ρὰ τοῦ στρατηγοῦ τοῖς στρατιωτικοῖς οὐκ' ἐπέμψθη σοι, ἐπεὶ οὐπω
 ἡμῖν ἢ Πλάτωνος ἀρετὴ τὸ αὐτοδέσποτον περιεποιήσατο, ἀλλ' ἔτι
 στρατευόμεθα Καίσαρι τῶν κάτω σιρομένων καὶ τῆς τοῦ Φαραῶν
 10 δουλείας οὐκ ἠλευθερώμεθα, μένε, ὦ μακάριε, ἀτρέμας τῇ ψυχῇ ᾧ
 ἐν Ὀλύμπῳ, καὶ ἡμεῖς προσμένομεν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, εἰ τύχοι δὲ
 καὶ μῆνα ἐκ μηνός, ἕως τὸ ἡμιέτερον ἀγαλλίαμα καὶ παραμύθιον
 θεασώμεθα. Εἰ δὲ μετὰ προσθήκης τοῦ συνόντος σοι ἡμῖν ἐποφθῆς
 μείζων ἢ χάρις, μόνον εἰ δυνηθεῖη δελφίνα λεκάνη χωρεῖν.

ιε'.

Τοῦ αὐτοῦ

15 Ξενοφῶν φησιν ὁ σοφός, ὡς, ὅτε πρῶτον ὁ Κῦρος τῶν ἡλίκων καὶ
 συνήθων δίστατο μετὰ μικρὸν τοὺς μὲν ἀπελθεῖν τοὺς δὲ προσελ-
 θεῖν, ἕνα τινὰ διώκοντα τῶν φιλούντων ὀπίσω πυκνὰ κατασπάζε-
 σθαι, λέγοντα ὡς λίαν αὐτοῦ σφοδρῶς ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ, ὃν
 πολὺν εἶναι τοῖς φιλοῦσιν αὐτὸς ἐπειθήτεο. Ἀλλὰ καὶ ὁ παλαιὸς
 20 λόγος ἡμέραν μίαν βίον ὅλον φησὶ τοῖς πόθῳ κάμνουσιν. Εἰ οὖν
 οὕτω ταῦτα, πόσους αἰῶνας ἡμᾶς καὶ βίους λογίζεσθαι χρὴ τὸν χρό-
 νον τῆς ὑμετέρας ἀφ' ὑμῶν διαστάσεως; Διὸ διη τὸν διάκονον ἐπεμ-
 ψα τὰ περὶ σοῦ ἱστορήσοντα καὶ ἀπαγγελοῦντά μοι. Οὐ γὰρ ὑπέ-
 μενον ἐπὶ πλεον τὰ σὰ ἀγγοεῖν ἔτι. Εἴη δὲ τὰ δι' εὐχῆς μοι ἐπιζη-
 25 τούμενα περὶ ὑμῶν ἀκούειν καὶ εὐθυμεῖν.

ιδ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 67α—β τοῦ Βιενναίου κώδικος Ph. I.
 gr. 34².

3. Λεῖπει τι; 6. προσδεχόμενοι. 13. θεασόμεθα

ιε'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 67β—68α τοῦ Βιενναίου κώδικος
 Phil. gr. 342.

ιγ'.

Τοῦ αὐτοῦ

Εἰ καὶ μὴ ἐξεγένετο συντιξασθαι σου κατὰ τὴν ἔξοδον, ἀδελφί· ἀλλὰ καὶ ἐζήτησα καὶ διερευνησάμην· ἀλλ' ἀπέτυχον μὴ εὐρῶν. Ὁ μως, ἐπεὶ οὐ σωματικοῖς μόνον ἔχομεν ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ καὶ νοερούς, καὶ εἶδομέν σε καὶ περιπευξάμεθα. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ μετ' ἑαυτῶν περιφέρομεν, τοῖς χρώμασι τῆς φιλίας ἀπογραψάμενοί σου τὴν εἰκόνα ἐν τῇ ψυχῇ καὶ ἔξορσιν ἡμῖν συνεχῶς σε φιλέειν καὶ ὀμιλεῖν καὶ ἀσπάζεσθαι, αὐτῆς τῆς ψυχῆς αὐτὴν περιπτυσσομένης σου τὴν ψυχὴν. Εἰ δὲ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν σου βουληθῆς ἐξελθεῖν, καὶ θελήσεις ἐπ' ὀλίγον ἐκνεῦσαι τῆς ὁδοῦ καὶ δοῦναι σεαυτὸν ἡμῖν πρὸς βραχί, τὰ μέγιστα ἡμῖν ἔση κεχαρισμένος καὶ τῆς ἀληθοῦς φιλίας ἐπάξια.

ιδ'.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν βασιλέα.

Εἰ καὶ πάντων κατὰ τὸν εἰπόντα κόρος ἐστίν, καὶ ὕπνου καὶ φιλοσύνητος, ἀλλ' ἐμοὶ τῆς πρὸς σέ ὀμιλίας, γλυκύτατε δέσποτα, καὶ ποθοῦμενε, οὐδέποτε κόρος ἐστίν. Διὸ καὶ πάλιν, τούτοις τοῖς εὐώνοις τοῦ Ὀλύμπου ξενίοις χρησάμενος ἀφορμῇ πρόσταγορευτῶ καὶ προσκυνῶ καὶ ἀσπάζομαι τὴν τριπόθητόν μου ἐκ θεοῦ ἐστεμμένην κεφαλήν καὶ ψυχὴν, ἐπεὶ μηδὲ ἐλπίζω. Ἐπὶ τό γε νῦν ἔχον ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου προσομιλήσαι σοι. Βούλομαι γάρ, θεοῦ μοι τὴν ὁδὸν κατευθύνοντος, ἀπὸ τῆς ιδ' τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς μεσῶρι τοῦ ὄρους ὑπερκαταβάς, εἰ καὶ μὴ ἔστι μοι ἵππος ἰδεῖν τε καὶ βαδίζειν ἀγαθός, ἀλλ' ὅμως τῷ τῆς πένητος ἔτι παλαιᾶς φιλίας χρησάμενος πρὸς τὴν πατρίδα μου κατελθεῖν καὶ κεῖθεν ἀποπλεῦσαι πρὸς τὴν λαχοῦσάν μοι παροικίαν μου, τὸν στενὸν καὶ πένητά μου λαόν, ταῖς μεγάλαις

ις'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 68α—β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

7. περιπτυσσομένην

ιζ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 68β- 69α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

17. ἔστι 18. τὸ τῆς πένητος ἔχει ὀρθῶς;

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜΟΣ ΙΘ'

19

εὐεργεσίαις τῆς θεοφιλοῦς βασιλείας σου χαροποιήσων καὶ παραμυθησόμενος.

Εἴη Κύριος ὁ θεὸς φιλιότατος σου τὴν ζωὴν εἰς μῆκος χρόνον πολλῶν εἰρηναίαν καὶ ἀστασίμωτον, διδούς σοι μετα τὸν τῆς βασιλείας καὶ τὸν τῆς εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης καὶ φρονήσεως στέφανον εἰς κοινὴν τοῦ ὑπηκόου ὠφέλειαν καὶ καύχημα τῶν φιλοῦντων σε.

ιη.

Τοῦ αὐτοῦ

Εἴ σοι καθαρὸν νόσον ἐστὶ τὸ ζῆν, τί οὐκ ἐπιτελέεις καὶ διδάσκεις ἡμᾶς τὰ περὶ σέ, προσφιλέστατε ἀδελφέ; Ἡλὴν μὲν γὰρ καὶ αἱ ἀναγκαίως ὑπολαμβάνουσαι μέριμναι καὶ αἱ κατ' ἐπίρρειαν ἐπιτιθέμεναι νόσοι εὐλογον εἰς τὸ μὴ συνεχῶς γράφειν παρέχουσιν ἀρηρημίν. Ὑμῖν δὲ οὐχ ἡ αὐτὴ πολλάκις ἐστὶ ἀπολογία. Γράφε οἶν καὶ δήλου ἐν οἷς εἴ και εἴ τινός σοι χρεία ἐστίν, ἵν' ἐπικουρῶμεν ἐν οἷς ἡμῖν δυτατόν. Αἱ δὲ πικραὶ τῶν ἐλαίων καὶ αἱ στύφουσαι τῶν ῥοῶν μετὰ τοῦ καμψάκου τούτου τοῦ ἐλαίου ὡς ἐκ γλυκείας σοι καὶ οὐ πικρᾶς προσδεχθείησαν προαιρέσεως.

ιθ.

* Ἄλλη.

Ἐπεὶ καὶ πρεσβεία φίλων καὶ μαρτυρία καλὸν πείθεσθαι, ὅτ' ἂν μηδ' ἕτερον κατὰ πάθος γινόμενον ἢ, ἀλλ' ἐκ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ φοβουμένης τὸν Κύριον, ἠκέτω νῦν ἡμῖν ὁ μάρτυρούμενος μοναχός, τῆς ἐπιζητουμένης αὐτῷ διακονίας τευξόμενος, εὐδοκοῦντος θεοῦ. Σοὶ δὲ ἔστω φροντίς τοῦ μὴ σφαλῆναι ποιῆσαι τὸν ἐπεραιοθέντα τῇ μαρτυρίᾳ σου.

4. εἰρηβαίαν

ιη'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 69α—β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

10. κατεπήρειαν 14. στέφουσαι

ιθ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 69β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

ζ'.

Ἄλλη.

Ἐὰν μήτε τὸ σῶμα ἡμῶν παρέμεινεν ἄνοσον μήτε ἄλυπος ἢ ψυχὴ, ἀλλ' ὅμως ἔτι ζῶμεν καὶ εὐχαριστοῦμεν θεῷ. Πλὴν οὐ βουλόμεθα προσθήκη τῆς εἰς ἡμᾶς ἀσθενείας καὶ τὴν παρ' ἡμῶν εἶναί σιγήν. Εἰ οὖν τι μέλει ὑμῖν τοῦ κἰν ποσῶς ῥήτους ἡμᾶς γίνεσθαι καὶ διαχειῖσθαι μικρόν, μὴ φειδῶλοι περὶ τὰ γράμματα γίνεσθε, ἐπιμηθεὶς τὰ πρὸς ἐπίδειξιν σοφίας ἀπαιτοῦμεν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τῶν συμβαινόντων διδασκαλίαν, ἢ εἰ καὶ μὴ τυγχάνει πολλάκις χαρίεντα. ἀλλ' ὅμως τῆς παντελοῦς ἀγνοίας καὶ ἡ τῶν μὴ καθ' ἡδονὴν γνῶσις αἰρετωτέρα δοκεῖ.

κα'.

Τοῦ αὐτοῦ.

- 10 Ὑμῖν μὲν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἐπὶ γῆς βασιλεῖς ἡμῖν καὶ ἡ ἐρημία καὶ ὁ θεός, καὶ περὶ ἡμᾶς μὲν θόρυβος καὶ διηνεκῆς περιστάσις καὶ ἄπειρος λοιδορία καὶ κατὰ τοῦ πλησίον ψιθυρισμός, περὶ ἡμᾶς δὲ εἰρήνη καὶ ἀταραξία καὶ ἀκοή καθαρά καὶ γλῶσσα, τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ μελετῶσα καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων μὴ λέγουσα. Εἰ οὖν τὰ παρ' ὑμῖν κρείττω, μετακαλεῖσθε καὶ ἡμᾶς πρὸς ὑμᾶς· εἰ δὲ ἀσυγκρίτως ὑπερέχει τὰ καθ' ἡμᾶς, τί μὴ πάντες οἱ φίλοι, ἀετοῦ περιβαλλόμενοι πτέρυγας, φθάσετε πρὸς τὰ ὄρη ταῦτα Σιών, ὅθεν ἤξει ὑμῖν ἡ ὄντως βοήθεια; Εἰ δὲ τὰ τῆς συνηθείας κρατεῖ, ἐν τοῖς λαχοῦσι μὲν ἑκάτεροι μείνωμεν, τῆς μνήμης δὲ καὶ τῶν εὐχῶν μὴ ἐκβάλλοιμεν.
- 20 Ἡ δὲ διὰ τὸ γῆρας Ἰλιάς τῷ ὄντι κακῶν, τοὺς ἀφθαλμοὺς μὲν λυπήσασα, τὸν δὲ νοῦν ὠφελήσασα, αἰθις ἐξαπεστάλη σοι.

κ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 69β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

4. μέλλει 7. τυγχάνειν ἐν τῷ κειμένῳ, ἐν δὲ τῇ ᾧα γράφεται. τυγχά[νει] τοῦ νει κεκοιμένου ὑπὸ τοῦ σταχατοῦ.

κα'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 70α—β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

20. κακὸν

κβ'.

Τοῦ αὐτοῦ

Ἐἴ ἤδη ποτὲ τῇ διανοίᾳ ἀνετυπώσω, προσφιλέστατε, διαγωγὴν πρέπουσαν ἐλευθερίῳ τρόπῳ καὶ θεοφιλεῖ καὶ μισοῦντι μὲν κακίαν, ἀγαπῶντι δὲ ἀρετὴν, ἴσθι, ὅτι τοιαύτη τίς ἔστι περὶ ἐμὲ νῦν, θορύβων ἀπηλλοτριμένη, δεσποτῶν ἀπειλῆς οὐ φροντίζουσα, διηγημάτων ὤπονηρῶν καθαρεύουσα καὶ θαμάτων ἀτερπῶν οὐ μετέχουσα. Τίς ὄν οἶν θείη πάντας τοὺς ἀγαπωμένους μοι ἔξω μὲν τῶν δοκούντων λαμπρῶν τοῖς πολλοῖς, ἐντὸς δὲ τῆς μακαρίας ταύτης ζωῆς; Ἀλλὰ τοῦτο εὐξασθαι μὲν εὐχερές, ἰδεῖν δὲ οὐ ῥιζίδιον. Ἐρωσθε οἶν μοι καὶ γινώσκατε, ὅτι πάντη σχεδὸν διαμαρτήσετε ἀγαθῶν.

κγ'.

Τοῦ αὐτοῦ.

- 10 Χαῖρέ μοι ὦ φίλος καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν ἔρωσο. Τοῦτο γάρ σε διὰ μακροῦ προσφθεγγόμεθα χρόνου, τοῦ κοσμικοῦ τροχοῦ μηδὲ μέχρι τοῦ νῦν ἰδεῖν σε σωματικῶς ἡμῖν συγχωρήσαντος. Πλὴν δι' ἣν εἵπομεν αἰτίαν οὐ μέμνη τὴν ἡμῶν μετριότητα, τοῦ κατὰ ψυχὴν ἀγαπῶντος οὐ προστετηκότος τοῖς σώμασιν· εἰ δὲ καὶ μέμνη, 15 δόσομέν τι, καὶ τῇ φιλίᾳ τοῦτο μικρόν.⁹

κδ'.

Τοῦ αὐτοῦ

Οἷα πεπόνθαμεν, προσφιλέστατε ἀδελφέ, ὅτι, ἔχοντες ὑμᾶς, οὐ τοσοῦτον περιειχόμεθα καὶ ἐγινώσκομεν ὅσον ἔστι τὸ φιλοῦν τῆς ψυχῆς ἡμῶν, ἐπεὶ δέ, ἀμφοτέρων στέρηθέντες, κατὰ μόνας γεγόναμεν,

κβ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 70β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342 6—7 λαμπρῶς

κγ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 78β—71α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

12. ἐπεὶ ἔξωβέλιστα

κδ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 72β—73α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342 (B) καὶ πάλιν ἐν φ. 204β—205α (β).

τότε ἔγνωμεν ἀληθῶς οἷόν ἐστιν ἀλγεινόν καὶ δάκνον σφοδρῶς τὴν
ψυχὴν τῶν φίλων ὁ χωρισμός. Ἄλλ' ἐπεὶ οὕτως ἡμῶν τὴν ζωὴν οἰκο-
νομεῖ ὁ θεός, τοῖς εὐφραίνουσιν αἰεὶ τὰ λυποῦντα μὲν, στέργομεν
τὴν κρίσιν καὶ τὴν οἰκονομίαν δεχόμεθα καὶ, χάριν αὐτῷ γινώσκον-
5 τες, λέγομεν· Κατὰ τὰ δοκοῦν σοι, Κύριε, γενέσθω τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ
εἴη σου εὐλογημένοι τὸ ὄνομα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀσπάζομαι τὸν φίλον καὶ συνήθη τῶν συντρόφων ἀρχόντων
χορὸν δι' ἑνὸς σου, κύριέ μου, ὁ μεμονωμένος ἐκ πάντων καὶ ἐπιλε-
λησμένος ἐγώ. Οὐ γὰρ δίκαιον ἔκρινα τὸν σύμφωνον χορὸν διασπῆ-
10 σαι καὶ κατακερματίσαι τοῖς γράμμασιν, ἀλλ' ὅλον δι' ὅλου τηρῆσαι,
ὡσπερ ἐστὶν ἡνωμένον καὶ σύμφωνον, ἐπεὶ οὐδὲ καλὸν οἶδα πάντο-
θεν ἴσον καὶ ὁμοίως ἔχοντα στέφανον κάλλους διασπαράξαι τε καὶ
λυμήνασθαι. Καλὸς μὲν γὰρ καὶ καθ' ἓνα τούτων ἕκαστος, ἀλλ' ἡ
συνθήκη καὶ ἡ ἁρμονία καὶ τὸ φιλάλληλον εἰς αὐξήσιν κάλλους καὶ
15 εὐπρεπείας ἐστί. Προσαγορεύω δέ. Ἄλλ' ἀνάσχεσθέ μου μικρόν, εἰδῶς
μὲν ὡς κἴν τούτῳ λυπήσω, διανοχλῶν τοῖς μακρὰ χαίρειν εἰποῦσιν
ἡμῖν, ἐλπίζω δ' ὅμως πρὸς ὃ βούλομαι καὶ ἄκοντας ὑμᾶς ἐκκαλέσα-
σθαι. Τοιοῦτόν ἐστιν ἡ τὸ σκῆπτρον ἔχουσα πόλις· ἐπιλήσμονας τῶν
ἐκ ποδῶν φίλων ποιεῖ πολλοὺς τῶν ἀποδημούντων, ἀντιπαρερχομένη
20 τοὺς μένοντας. Ἄλλ' ἐγὼ χαίρω μὲν καὶ τῇ προσθήκῃ τῶν φίλων,
ἀλλὰ μετὰ τοῦ μηδὲ τῶν παλαιότερων ἀμνημονεῖν καὶ τὸ ἄλλοπρό-
σαλλον ἐπ' ἑμαυτὸν ἔλκειν ἀληθὲς κατηγορημα τῶν τὴν φιλίαν μεταγ-
γιζόντων ἀπὸ τοῦ δεῖνος πρὸς ἕτερον, οἷς οὐδὲ ἡ ἐκ ταύτης ἡδύτης,
ὡς οἶμαι, ἐγγίνεται πάντοτε, εἴπερ ἐπαινετὸς ὁ νέον οἶνον τὸν νέον
25 φίλον ἀποφηνάμενος. Οὐ γὰρ εἶδεν οὗτος εὐφραίνειν ὡς ὁ πολλῶ
χρόνῳ βασανισθεὶς καὶ διαπνέων ἡδύτητα. Ἄλλως δὲ οὐδὲ τοῖς μέ-
νουσι βέβαιος ὁ τοῖς παροῦσι μὴ βέβαιος. Ταῦτα οὐ νόμους φιλίας

4. αὐτῷ β: αὐτοῖς B λέγομεν B καὶ ἐν τῷ κειμένῳ β: λέγομεν
ἐκ διορθώσεως β

κε'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 73α—74α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342. 25. εἶδεν οὕτως

ἀναιρῶν ἢ κωλύων ταύτην τοῦ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν δρόμου· εἴη γὰρ
 τρέχειν αὐτὴν αἰδίων δίαυλον· δρόμοι γὰρ ἂν ποτε οὔτω καὶ πρὸς
 ἡμᾶς· ἀλλὰ τὸ στάσιμον ἐν ταύτῃ καὶ βέβαιον ἐπαινῶν, τὸ δὲ μετα-
 χρωσσόμενον τοῖς καιροῖς προβαλλόμενος, ἴμα καὶ οἷς ἐπελήσθη
 5 ἀπὸ καρδίας ὡσεὶ κεκρὸς τὰ ἀπὸ καρδίας πληγείσης λαλῶν καὶ αὐτός.
 Εἰ δὲ θυμοδακῆ μῦθον εἰπὼν ἐποτρύνω ἡμᾶς, γέγονεν ὅπερ ἠθέ-
 λησα καὶ ἀγαπῶ τῷ γενομένῳ, καὶ εἰ τραχὺς καὶ ἠκανθωμένος ἀκού-
 σαιμι· φιλεῖ γὰρ ἡ ἀληθὴς ἀγάπη καὶ ὡς ῥόδον ποτὲ τὴν ἠκανθάν
 δέχεσθαι καὶ τὰ ἐκ ταύτης κνίσματα ὡς φιλήματα.

κς'.

Τοῦ αὐτοῦ.

- 10 Ὡν ἔμελλον τῆς κατ' ὄψιν ὀμιλίας καὶ συναυλίας ἀμέσως μετὰ
 τῆς ἐν ἡδονῇ συνουσίας ἀπολαύειν, τούτοις, οὐκ οἶδ' ὅπως εἶπω,
 διὰ μεσολαβούσης προσρήσεως νῦν συνέρχομαι, οὐχ οὔτω μοι τοῦ
 θέλειν περικειμένου, ἀλλ' οὔτω μετῶν πραγμάτων ὡς οὐκ ὠφελε
 διαθέντων, ἐφ' οἷς ἄχνυμαι μὲν· τί γὰρ οὐ δεῖ λέγειν τὸ ἐνὸν τῆς
 15 ψυχῆς, τοσοῦτων καὶ τοιούτων συνηθείας ἀπορραγεῖς· νικᾷ δὲ ὁμῶς
 τὰ χεῖρω καὶ ἄπερ οὐ βούλομαι. Εἰ γὰρ ἀσυνδύαστος ἐγώ,
 εἰ γὰρ μονήρης καὶ ἄφιλος; ἴσως ἂν κουφότερον διεκείμην,
 τοσοῦτων ἀποστερούμενος. Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλάλληλος καὶ τῇ
 μακρᾷ συνηθείᾳ καὶ συνάναστροφῇ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν πρὸς
 20 τὸ ἡμέρον καὶ συναγελαστικόν, ὅλοις ἰστίοις ἀπένευσα, πῶς οἴεσθε
 διακεῖσθαι με μονωθέντα καὶ τοσοῦτον ἐν ταύτῳ συναυλίας ἀποικο-
 σθέντα. Ἔστι δὲ μοι προσθήκη τῶν λυπηρῶν καὶ ἕτερα, ἢ τῶν κα-
 κῶς διαθέντων τὰ κατὰ τὴν Λαοδίκειαν συνείδησις πράγματα, οὓς
 ὄλεθρον ἀτεχνῶς τις εἰπὼν μικρὸν ἂν εἴποι, καὶ τοῦ ὄντος οὐκ
 25 ἀφικνούμενος. Βοηθεῖτε οὖν κοινῇ πάντες οἷς τὰ περὶ ἡμῶν μέλει
 καὶ ἔτι τὸ καθ' ἡμᾶς εὐθυμεῖν, καὶ λόγοις ἀνακτᾶσθε ἡμᾶς καὶ συνε-
 πάμυνε· κοινῶς γὰρ ὑμῶν καὶ ἐν ταύτῳ τῇ ἱερᾷ προσφθέγγομαι συν-
 τροφίᾳ καὶ ἀδελφότητι, μὴ διστῶς τοὺς ἠνωμένους κατὰ ψυχὴν,

κς' Περιλαμβάνεται ἐν φ. 74α—75α τοῦ Βιενναίου κώδικος.
 Phil. gr. 342.

10. συναυλίας 12. Οὐχ' 24. ὄντως 27. προσφθέγομαι

μὴ δὲ κατακερματίζων τοὺς ὄλους ὄντας παρ' ἐκάστῳ ὑμῶν, ἵνα καὶ κοινῆς ἀπολαύσω καὶ πολλαπλῆς τῆς ἀντὶ μιᾶς ταύτης καὶ ἀγροικικῆς προσρήσεως, ἴην, εἰ τοῖς ἐντέχνοις ὑμῶν βασανίσετε νόμοις, οἶδα ὡς οὐδὲ ἡ περὶ ἡμᾶς ἀρκέσει διάθεσις ὑμῶν εἰς τὴν ὑπὲρ αὐτῆς δὲ δυσώπησιν.

κζ'.

Τοῦ αὐτεῦ

Οἱ μὲν ἀγαθοὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοὺς μισοῦντας φιλοῦσι, τοῦτο παρὰ τῆς ἐντολῆς κελευόμενοι, οἱ δὲ γε φαῦλοι καὶ καθ' ὑμᾶς καὶ τοὺς ὀρθῶς φιλοῦντας ἐκ ψυχῆς ἀποστρέφονται καὶ σχήματι μὲν προσποιῶνται φιλεῖν, ἔργῳ δὲ πόρρω τῆς τοιαύτης εἰσὶ διαθέσεως.
 10 Καὶ λέγουσι μὲν χρηστὰ καὶ κολακεύειν ἐπιχειροῦσι καὶ ὑπεραποθνήσκειν τῶν φίλων διαβεβαιοῦνται πολλάκις, πρᾶττουσι δὲ οὐδὲν ὧν προσήκει τοὺς ὀρθῶς φιλοῦντας ἀεὶ διαπράττεσθαι· ἴδοις δ' ἂν αὐτούς, εἴ ποτέ τι συμβῆ λυπηρόν, ἔσωθεν μὲν λυπεῖσθαι προσποιουμένους, ἔσωθεν δὲ χαίροντας καὶ ἐφηδομένους καὶ πλείους καὶ χείρους
 15 τῶν ἐπενεχθεισῶν αὐτοῖς θλίψεων ἐπαρωμένους προσεπελθεῖν, εἰ δὲ καὶ τι τῶν ἀπορρήτων τούτοις θαρρήσαι τολμήσαιεν, τοῦτο δὴ τὸ τῆς παροιμίας ἐν τριόδοις ἀκούσαις ἂν αὐτὸ κηρυττόμενον. Ἐχρῆν οὖν τὸ τοῦ Προμηθέως ἐκεῖνο ἐν τοῖς ἀνθρώποις γενέσθαι, ἵν' ἐν τοῖς στήθεσι θύρας ἐκέκτηντο. Οὐ γὰρ ἂν τις οὕτως ἀπροόπτως πρὸς
 20 τοὺς φίλους τὴν φιλίαν ἐσπένδετο, ἀλλ' ἀναπετάσας τὰς πύλας καὶ τὰ τούτων βουλευμάτα ἀκριβῶς θεασάμενος, εἰ μὲν ὀρθὰ καὶ πιστὰ ταῦτα ἑώρα, δεξιᾶς ἂν ἐδίδου καὶ ἄλων ἐκοινώνει καὶ φίλους ἔκτοτε καὶ ἐνόμιζε καὶ ὠνόμαζεν, εἰ δὲ γε φαῦλα καὶ ἄπιστα, ὥσπερ καὶ τὰ ὑμέτερα, ἐμίσει τε πάντως καὶ ἀπεστρέφετο. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο οὐκ ἔστιν
 25 οὐδέ τι τῶν ψυχῆς ἀπορρήτων ἀκριβῶς τις μαθεῖν ἐξεπίσταται, τί γε ὅλως καὶ διαπράξαιτο ἀπροόπτως ὥσπερ οἱ πλέοντες ταῖς ὑφάλοις προσεπιπίπτων, ὅπερ δὴ κάμοι νῦν συμβέβηκεν ἐκ τοῦ τῆς ψυχῆς ἀδόλου καὶ καθαροῦ ταῖς τῶν δοκούντων φίλων ὑφάλοις προσκε-

3. βασανίσητε.

κζ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 75α—76β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

22. δεξιᾶς

κρουκότι; Ἐγὼ μὲν οὖν ὁ μάλιστα τῶν ὄντων ἀπάντων το κάλλιστον
 φιλίαν ἐνόμιζον καὶ ἐδόκουν ἐκεῖνό μοι, τὸ τοῦ λόγου, συμβήσεσθαι
 ἑκατὸν μὲν χεῖρας κεκτησῆναι, ἑκατὸν δὲ πόδας καὶ τοσαύτας γε ἀκοῆς
 καὶ ὀφθαλμοὺς τοσοῦτους ὅσοι καὶ τῶν φιλοῦντων εἰσίν. Ἄλλ' εἰς
 5 τὸναντίον συμβάν μοι τὸ πρᾶγμα ὄρω, ὡν γὰρ εἶχον ἐστέρημαι, τού-
 τοις ἐμῶν καταπιστεύσεις ὁ δυστυχής. Τί ἂν τις πρῶτον, τί δ' ὕστε-
 ρον ἀποκλαύσαιο, τὰς ψευδεῖς τούτων καὶ ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις ἢ
 τὰς συνθήκας, ἃς καὶ παρέβησαν, τὴν ἀπιστον αὐτῶν καρδίαν καὶ
 ἴσπονδον ἢ τὴν ἀναιδῆ γνώμην καὶ ἀνεπαίσχυντον; Εἶπατε δὴ μοι
 10 πρὸς τῆς Τριάδος αὐτῆς πρὸς ὑμᾶς γὰρ ὁ λόγος τοὺς ὑποκρινομένους
 φιλεῖν τί παρ' ἡμῶν παθόντες κακὸν ἢ τί πονηρὸν δόλους καθ' ἡμῶν
 μελετᾶτε καὶ ῥάπτετε, καὶ ἀντὶ φίλων γίνεσθε συκοφάνται, ἀντὶ δὲ
 συμμάχων ἐχθροὶ καὶ πολέμοι; Τί ἔδει με τῶν ἀγαθῶν ὑμῖν ποιῆ-
 σαι καὶ οὐκ ἐποίησα; ποῖαν εὐεργεσίαν παρέλιπον; τίνα τῶν πώποτε
 15 ἐπὶ φιλίᾳ βεβουημένων οὐκ ὑπερέβην ἐν τῷ φιλεῖν; ποῖον Ὀρέστην,
 ποῖον Πυλάδην οὐκ ἱμμησάμην; Οὐχὶ τῶν ἀπάντων ἐσπούδασα
 πρὸς ὑμᾶς φανῆναι χρηστότερος; οὐχὶ ταῖς δωρεαῖς ὑπερβαλεῖν; οὐχὶ
 ταῖς φιλοτιμίαις ὑπερῆκῆσαι; Ἀντὶ τίνος μοι ταῦτα ἀνταποδίδοτε;
 τί μικρὸν ἢ μέγα ἔχοντες ἐγκαλεῖν, τῆς πρὸς με ἀγάπης ἐξέστητε;
 20 Τί τόξα κατ' ἐμοῦ τείνειν ἐπιχειρεῖτε, τί βέλη ῥίπτετε, τί τὸν ἀδόλως
 καὶ καθαρῶς φιλοῦντα τιτρώσκετε; Ἀελήθατε ἑαυτοὺς τιτρώσκον-
 τες, οὐκ ἐμέ. Εἰ μὲν οὖν ὀρθῶς ἀγαπᾶν προηρεῖσθε, καλῶς τὴν ἀρ-
 γὴν τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας ἐσπένδεσθε· ἐπεὶ δὲ δολερῶς καὶ πανούρ-
 γως, τί καὶ τὸ χρηστὸν ὄνομα τὸ τῆς φιλίας αἰσχροῖς ἔργοις κατεμο-
 25 λύνετε καὶ παγίδα τοῖς ἡμετέροις ποσὶν ὑπεκρύψατε καὶ τὰς τριβό-
 λους ῥόδοις ἐπεκαλύψατε, ἵνα ἀπατηθέντες τοὺς πόδας αἰμάξωμεν;
 Ἐχθρὸν μὲν ὁμοίως τῷ Ἄδῃ πρὸς ἡμῶν Ὀμηροῦ τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον
 σοφῶς ἀπεφῆνατο ὅστις ἄλλα μὲν κρύπτει ἐν ταῖς φρεσίν, ἄλλα δὲ
 λέγει. Ἐγὼ δέ, εἰ καὶ τὸ τοῦ Ἄδου ἐστὶν μισητότερον, τούτῳ ἂν τὸν
 30 τοιοῦτον ἀληθῶς παραβάλλοιμι, ὅτι πονηρὰ μὲν κατὰ τοῦ φιλοῦντος
 διανοεῖται, πονηρὰ δὲ κατ' αὐτοῦ μελετᾷ, καὶ ὃν ἔδει καὶ τῆς ψυχῆς
 αὐτῆς πλεον φιλεῖν, τοῦτον ἐν ἀνάγκαις καθυποβάλλων οὐκ ἐπιστρέ-
 φεται. Ἄλλ' εἶη μὲν μοι βοήθεια ἐξ ἀγίου καὶ συνεργία παρὰ θεοῦ,
 ὅτι ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην καὶ ὡς πρόβατον ἐν μέσῳ λύκων συνα-

15. βεβουημένων

νεστοίρην καὶ ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, ἀδόλως ὑμᾶς ὡς φίλους φίλων. Αὐτοὶ δὲ ἀξίους τῶν ὑμετέρων ἔργων τρυγήσετε τοὺς καρποίς, καὶ ἀποδοθῆναι ὑμῖν ὡς πονηροῖς ἑπταπλασίονα τὰ κακὰ εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν ἀντὶ τῶν κατεδιώξατε ἀνθρώπον κατανενηγμένον καρ-
5 διὰ τοῦ θανατώσαι.

.ii.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐβουλόμην, κίριέ μου ἠγαπημένε, μέχρι παντὸς τῇ ἀδικεῖσθαι φιλοσοφεῖν καὶ ἀποστερούμενος καρτερεῖν. Ἐπεὶ δὲ οὐπω τελείως ἠδυνήθην διὰ φιλοσοφίας ὑπεράνω τῶν τῆς ὕλης γενέσθαι παθῶν, δίκνομαι καὶ ἀλγῶ τυραννούμενος. Διὰ τοῦτο ἠθέλησα ὑπομνησαί
10 σε, ὅτι, εἰ οἱ φίλοι οὕτως ἐπηρεῖζοντα παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἡμῶν, οἱ μὴ φίλοι πῶς : Καὶ τῇ πρὸ ταύτης γὰρ ἑβδομαίδι τοῦ ἰδατοκράτορος ἐπ' ἴσης ὕδαρ λαβεῖν ἐπιτρέψαντος ἀμφοτέρους, κατεδυναστεύθημεν ὑπὸ τῶν ὀλιγαρχῶν ἀνθρώπων ἡμῶν, τὸ πᾶν λαβόντων αἰτῶν, καὶ τοῦ παντὸς ἡμεῖς ἐστερήθημεν διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι ὄνιον
15 αἵματος ὕδαρ λαβεῖν. καὶ νῦν δὲ, ὁμοίως καὶ πάλιν ἐπ' ἴσης ὀρισθέντες ἀπὸ τοῦ κοινῶς ἐπὶ πονηροῦς καὶ ἀγαθοῦς ὑπέντες λαβεῖν, ἐξώσθημεν καὶ ἀπερρίφθημεν καὶ ἀνυδροὶ διατελέσαι κατεδικάσθημεν. Ταῦτα, εἰ καὶ μικροψυχίας δόξει τισίν, ἀλλ' οὖν ἐπειδὴ οὐκ ἀνάσθητός ὑπενεγκεῖν ἠδυνήθημεν ὑπομνησαί σε διεγνώκαμεν.

.iii.

Ἄλλη

20 Πολλή σοι χάρις, ἀδελφὲ ποθεινότητα, τὴν ἐκ διαστήματος ἡμερῶν οὐ πάνυ συχνῶν ἀλλήλων ἔνωσιν ἐκζητοῦντι καὶ ἔχειν τινὰ ταύτην ὄνησιν μαρτυροῦντι· οὐ γὰρ ἀπιστιῶ λέγοντι, ὡς καὶ αὐτὸς

κη'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 77α—β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

6. τό 8. ὑπὲρ ἄνω 16. ὑπέντες

κθ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 77β—78β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

ἀξιοῖς. Εἴ καὶ ταῦτα λέγεις σὺ ὁ ἐν τῷ προναεῖω τῆς σοφίας ἔτι
 ἐνδαιωμένος καὶ τοσοῦτοις φιλίας καὶ σοφίας περιαντλούμενος πο-
 ταμοῖς, τί οἶει πάσχειν ἐμὲ τὸν ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς ταύτης ἐν τοσοῦτω
 ἀμφοτέρων ἀρχμῶ οἷον ἀμυδρᾶν τινα θρυαλλίδα ἐκλείπουσαν
 5 καὶ ὡςπερ σπέρμα πρὸς ὑπὸ συχνῇ σποδῶ καλυπτόμενον κατὰ μι-
 κρὸν ἐκλιμπάνοντα καὶ πρὸς ταύτην συναλλοιούμενον; Εἴ γὰρ καὶ
 τὰ τῶν ὑδάτων μὴ ἀπορρέοντα ἐν αὐτῷ τῷ περικαθῆσθαι καὶ συνέ-
 χεσθαι ἀποσῆπεται καὶ τὰ μὴ στέγοντα τῶν ἀγγείων ἦν μὴ καὶ τὸ
 ἐπιρρέον ἔχη, αἰεὶ κενὰ παντελῶς ἐπιλείπεται τὴν γὰρ παθεῖν ἐμὲ τὸν
 10 μὴτε ἐπιρροὴν δεχόμενον λόγων σοφῶν, μὴτε, εἴ τις καὶ μικρὰ λι-
 βὰς προσπέκειτο, διέξοδον δοῦναι ταύτην δυνάμενον, οὐκ οὔσης
 γῆς εἰς ἀρδεῖαν ἐπιτηδεῖου, ἀλλὰ πάσης λιθώδους καὶ ἀντιτύπου καὶ
 ἀνεπιδέκτου λόγων ἐπιρροῆς; "Ὅμως εἴθε ταῦτα ἐλύπει μόνον καὶ
 μὴ ἄλλοθεν κωταγίδες καὶ ζάλαι ἐπηγείροντο, ἅς τις κοιμήσει, εἴ ἐπὶ
 15 πλέον ὑπνώσει Χριστός; Ἄλλ' εἰ οἱ φιλοῦντες ταῖς εὐχαῖς ἐπαμύ-
 νειν μὴ κατοκνήσετε, ἴσως οὐ πάντῃ ἐγκαταλελειμμένος ὑπὸ θεοῦ
 εὐρεθῶ. Ἦκουσα δὲ τι καὶ σὲ παραπολαῦσαι τῶν τοῦ καιροῦ, ἀλλ'
 οἴομαι τῇ ἀκριβείᾳ σε χρήσασθαι Κάτωνος. Τὴν δὲ περὶ τὸν πλοῦν
 δυστυχίαν φυγεῖν ἐπὶ χρηστοτέρᾳ ἐλπίδος εἰμί, εἰδὼς ὡς ἀποφρά-
 20 ξει ταῦτα τῶν ἀναισχύντων τὰ στόματα.

λ'.

Ἄλλη

Τὰ ἐξ ὀποῦ στύρακος εὐώδη σύμβολα τῆς μυριπνόου ἐδεξάμην
 ἀγάπης σου, καὶ ἔκρινα, ὅτι με τῇ κατ' αἴσθησιν ταύτῃ ζωῇ προσκει-
 σθαι οἴομαι διὰ τοῦτο ταύτην μόνην τοῖς δώροις κατενωδίασας,
 μὴ προσθεῖς καὶ τὰ γεννήματα τῆς ψυχῆς, διὰ λόγων ἀπαγγελλό-
 25 μενα, ἀφ' ὧν ἂν εἰστίασας καὶ τὸν νοῦν, οἷς ἐβουλόμην μάλιστα ἢ
 τούτοις ἠδεσθαι με ὑπολαμβάνειν σε. Ἄλλ' εἰ καὶ σὺ ἡμίτομον τὴν
 ἀγάπην ἐξέφηνας, ἀλλ' ἐγὼ φαῦλος μὲν καὶ πτωχικός· τί γὰρ πάθω;
 οὐκ ἔχω οὔτε δῶρα τῇ ἐμῇ προαιρέσει συμβαίνοντα, οὔτε λόγους

4. τῶν διαγραπτέον 17. δὲ τι

λ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 78β—79α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil.
gr. 342.

σοφίας εὐωδιῶντας ἀνθεσιν· ἀλλ' ὅμως δι' ἀμροτέρων ἐμφανίζω
μου τὸ φιλότιμον, ἐλαίω μὲν ἢ ὡς ἀθλητὴν ἀλείφων θεοῦ ἢ ὡς ἄν
εἴη πεφωτισμένα τὰ τῆς πνευματικῆς ἀγάπης ὑμῶν διαβήματα, βρα-
χέσι δὲ ὀσπριοῖς τὸ ὀλιγοδεὲς ὑμῶν καὶ περὶ τὴν δίαιταν λιτὸν καὶ
5 καθαρίον δεξιούμενος, οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ λόγοις φιλοφρονούμε-
νος, ἀμόρφους μὲν καὶ ὑπῶσι, πλήν οἴους ἢ ἀγροικία γεννᾷ, οὓς ὡς
ἀγάτης ἐμπύρευμα καὶ ὡς εἰκόνα φιλίας ἀποδημούσης σοι τῷ καλῷ
τῶν καλῶν εἰκονογράφῳ ἀποσταλέντας ἀπόδεξαι, τὸ φιλοῦν τῆς ψι-
χῆς ἐμφανὲς καθιστῶντάς σοι.

λα'.

Ἄλλη.

10 Οἱ μὲν κηροί, χρυσοῦ στίλβοντες καὶ χρωμάτων ἀντιοῦντες βα-
φαιῖς, σύμβολόν μοι δοκοῦσι φιλίας λαμπρόν· ἡ δὲ ἐπὶ τοσοῦτον χρό-
νον σιγή, λήθης καὶ ἀφιλίας τυγχάνουσα γνώρισμα οὐ τοῦτό μοι δί-
δωσιν ἐννοεῖν. Πλὴν ἐπεὶ σε μιμούμενος ὑπὸ μέμψιν τίθεμαι καὶ τῷ
μὴ γράφειν κατηγοροῦμαι, ἴδου διὰ τῆς μικρᾶς ταύτης φωνῆς λύω
15 τὴν σιωπὴν, ἣν οὐ το [μὴ] φιλεῖν οὐδὲ τὸ λήθην ἐνεποίει λαβεῖν,
ἀλλὰ τὸ λυπεῖσθαι μᾶλλον ἐν τῷ μὴ τοὺς φίλους μοι πάσχειν δοκεῖν
καὶ παραμυθεῖσθαι σπουδάζειν ἐν τοῖς γράμμασιν.

λβ'.

Ἄλλη.

Τὴν τῆς μετὰ ταῦτα σιγῆς, ὡς ἔοικεν, ἀδελφέ, ἀπολογία προοι-
κονομῶν, ἣν ἔμελλες πρὸς ἡμᾶς ὑπελθεῖν, τὸν σχολαστὴν ἐφαίνου
20 βίον ἔξαρνούμενος πρότερον καὶ δεῖξαι ἐσπούδαζες οἷαις ἀσχολίαις
ἐπληρώθη σου ἡ ζωὴ. Ἄλλ' ἐγὼ οὔτε τότε τῷ μὴ σχολάζειν σε σο-
φία καὶ λόγοις καὶ ἀρετῇ συνεπέμην, οὔτε νῦν ἐπαινῶ σιγῶντα.
Πότε γὰρ ἔσται σοι καιρὸς ἐπιτηδειότερος εἰς τὸ διὰ λόγων παρη-

λα'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 79α—β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil.
gr. 342.

11. φιλίας 15. τῷ φιλεῖν τῷ 17. τῷ

λβ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 79β—80α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342.

γορεῖν· Οὐκ ἐν θλίψεσι τὰ ἡμῶν· Οὐ πανταχόθεν ἔπηραζόμεθα·
 Οὐχὶ φιλανθρώπων δόγματι τοῦ ὑπὲρ ἑαυτῶν τι ὄλωσ εἶπειν ἐκωλύ-
 θημεν· Οὐκ ἴσα τοῖς ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθεῖσιν ἐν παρανόμοις ἀπόν-
 τες κατεδικάσθημεν· Τῆς οὖν δι' ἔργων ἀπούσης φιλίας παρὰ τῶν
 5 φίλων μου, ἵνα τί καὶ διὰ λόγων παραμυθία ἀπολιμπάνεται· Ὅμως
 ἡμεῖς ὑπὸ τοῦ πλούτου τῆς σοφίας καὶ τῆς φιλίας τρυφῶντες τῶν
 οὐχ ὀφρωμένων ἐπιλανθάνεσθε· Ἡμεῖς δέ, οἷους εὐρεῖν ἑτέρους οὐκ
 ἔχοντες, ἀναγκαίως αἰεὶ καὶ ἐπὶ τῆς διανοίας περιφέρομεν καὶ πρὸς
 τὴν ἀνάμνησιν ἡμῶν ἐκκαλούμεθα καὶ τὰς φιλικὰς προσφωνήσεις
 10 ὡς ὀφειλὰς εἰσπραττόμεθα· Τοίνυν, εἰ μὲν δυνατόν, καὶ μνήμη τι-
 μάτε καὶ γράμμασιν· εἰ δ' ἑκάτερα ποιεῖν οὐ σχολή, καὶ τῆς μνήμης
 καὶ τῆς εὐχῆς μὴ ἐκβάλλητε.

(Ἔπεται συνέχεια)

3. ἐπαυτοφώρῳ 6. τρυφῶτες 10—11 τιμάται